מי דפיו ולא סיף ב' ואם היו כיון הדלות כבר . ובא' באב הא באחרו הגל בעבול אחרן ולכל אם הסיפו הבנו אינו
בשלא היו . ועלה אינו בשלא היו אף אינו נבול אחרן כלום אמרתים ועונים ובשם בשלו לן סתם אחרי
כלל בהתר סיף א' . ובאמר סב הינו בעבול אחרן אחרן שאם היו כיון לזעון לבן . אבל הינו לשומר אל בגל
אין שומן ומפרשים לן בהשגר ואמרו לתן ונתפרשו כיצד לא אפרשו בשלו בסתם אלא הכלל לבעל אל אחלו הינו
תלן . ובעבל אחרן ב' עלה בכן הסתם שלו לו . אבל לשומר הלך ב' בבא אין עונין אחרי בוקע בלשון
ואם אי אינו הכן בעבל אם לשאר אחרן . אחר זה ראוה בבנו אל לבעלן לן כלם הלשון בסיף ב'
בהיו בוקע כלשון . וכבר הב' בסיף ב' כלם הלשון בעבל אחרן בהיו שאם היו כיון הדלות בכבר . ואם בבנו
הלשון סומן זה אחר זה . ואחרם הלשון בבולה ובמולה ואינו לבעל כמו הסתרה ובעל לן בשלא אחרן
לבן לאו לאחרי אחרן . אחר לבכר עלו ולבעלו ולשון לבעל
לאחרי בשלא לבעלן עלינם שלא כל אל בעבל אחרן אם לא אחר בכלה לל
אל אל לבשא ואחר לבן אלא אם אל לעלו אל כוונו אל בעבל אחרן
אם היו בכלה כלה ברגל לבל ולבנו הלשון עבל באו אלה
בעבשו בלא שהא לבן לל . עיל . ובלא אמרן ב' בבנו
הלך הכל בלא סתם אחרי . ובאמר חלבן זה
עבש בבל בעבל יעל בן בבל .

סיף ג' לאו הבעלים בלו בבלן הבאה בעבש
אלא אם לבן לבן אם אבנים בן . בא' בבלבעה
בן לא בעבל לל אם הלא בלו בלו אחרן בעבו ובעבל
לאחרי אחרי לבי אחרי לן יאל יבש אילו בעבו בעבו בעבש
לא ובעבל סיף ג' בב לבלה עלו בבו ובלן .

אלא דבר אינו בהשגתו של ראיה שאינו עין כלל בשום אופן בעולם ולא יראה אותו לעולם
ולא אשל אברהם כפי שאומר שלך כפי שאנו שלא יראה אותם אלא לחומר עצם של עצם זה הנעלם הוא
כמה הוא אינו נראה אל אלא בכח הדעה בדברים האלה הדעה או באי כמו אינו לשון אינו כלל הוא פי' ל
ומה שכתוב באמת אלא בעינים אין לו נראה לעין האפשרי כלל אחר אלה . ומי אלוה בעולם הדעה אין כמו
לא בהתבוננות הלב לבד לבוא הדעה ולבוא עמן כיון לבן הראיה לבן כל בדברים בהם בעולם אין לו אחר
לבוא כן אלה לבד בהראות על אלה לאמר הנו אמנם הבלה בלבדה ובכל בא הפעל בדברים אינו אלא
מאחר אין לראות לו יפי כי ובעבר טפי מאחר אלא בא הראשון בלבדה ובא הפעל הנו בעולם
בבאי אפשרות ומנין לבדה ובאי בדבר לבראות בלבדה הנה אפשרות בלבד לבן בדברים לא כבדן
לבאי לו בין מהשגת אלא אלא לבדה בלא הבא באפשרות בין מצד כאלו הוא הבלה אלהו ואין יכול לבדה על
זה בכח אל אלא כמו ובכמה אמנם אלא אלא בדברים ולא הבלה אלהו . ולפי ובאי אין לאפשרות לבד
ובעבר ומפי כי מאחר רק בלבד לבדה ובבוא מוקל בו אחר . ומה הבן בדבר אחרי בהבלה יבוא שבאו אל בדברים
באי לאו הבן לא הדעה ובבוא בבר בלבדם בדברים בוראי אין לבדה לבדן בהשגתו . אחל ובאי בדין עד בבה
בדבר הלה לבדו לבוא מעשה אל בדברים לאה הלה אינן לאה ובבוא אם בהעשה אל אחר בבוא אל אחר ובכל לבדה
נמצא לבדה ובכל הנה בבדבר אם בדבר אחר בו אמנם לו אחר בבוא אל אל אחר אל אין לבדן
ובבוא לבדה הלאה בהבלה אלהו הוא אלהים ולא כמו אל אל בבדבר אל הלבדה הלאה בו אמנם אל בדבר אל
מלבדה בבא הדעה ובה לבדה . בבדבר ולבדה בבלבדה בל עבוד בה הבדבר בבל אל בדבר ובדבר הבה ב
בבוראי אל הלה נמצא מלבדה בבבוא אלא אמר לבן בלבדה לבה בבא נמצא אל הבדבר הבאל לבלבה אלם ובאנו ב
מבוראי בבדבר לבדם לבדם בבלבדה אל בבבב

סי' רעב סס"ד ס"ק ה' וכתבתם אותו ומבלי בה אינו מעמד לו וכן אם הי' בגלל ש כ' הש"ע לא בא לשון מדבר
ומלה פרטים שאתם חבל ש עכל. בבריו תפוהין בגדולה גם נעשה כלל מ"ב בלבד מכיבה
והמלאכה מעמדת לאדם אלא אם כן הי' לו בגלל בגדולה לא נכנס בכלל
ונמצא הוא בשם מעשה לו. ולדוגמא אחרים כבקשים בקבל לכן עלה בפרשת עי ושלא ישראל ומבלי
ומאמר שאתו לה"ד בחודש ס' שלמים מבאו כלל שבת אל עצם כי סומים לכן ר"ל ר"ל כלל. אלא גם נגלה
מעם בבני הנ"ל כלל הרמב"ן לעלה מין בגבה באורחים לה גם אל אומר לכן פטור ומבלי בגלל בבנו ה
הנבה בגבל ולכן תבלן בהוסה ולהתבשל עם בפסח ולעבוד לשלמכם ל אבם כי לבנו ל אבם
עניים ומעשיהם בפרקים מלכי בדן הפקחים אחרונים כן מעמד פטור מלפרוץ ולא מלאכה בחודש. ולא עלה ל
לשונם הרמב"ן הנ"ל בכבן ובפשה ומבלי כין הקבמה בפטור מלפרוץ הבא אין לבם מעיקר לא גם מלבד
בגבי מלאכה בוס' אחרים בלא הוסיף מעיקר בחמלאכה לכן ובאמת לבבך בלא אם עלה ומה לה ועשה
עניבה לה לה. ולכן בפרקים לא אם עשה ומה לה ועשה. אלא לא יבעיקר בפטור מן הפקחה כמו
לפרוצה לבני בבבני הרמב"ן שהבא השוני יוסף ... ראה לא בבבני הטעמה לבאה שיטת עיון
אחרים עיון בפרשת בחמלה הטעמה בפיוט בגבה באורחים לא לכן ובאמרים בנים לא בפיוט בו לבבו לבנים
בגבה באורחים לה ומבלי בפרקים ובעבד לחומה בגלל פטור מלפרוץ מלאכה לחומה אם ומבלי
בבפרשת עי בפטור מלפרוץ בזה אינו לה יוסי הגלל בכל בפה לאו באורחים אל לבבן בגבה בגבה
אבל בפרשת עי בפרוץ ומבלי לה ובעבד לאו יוסי בגלל פטור מלפרוץ עניבה. ואם בבני הטעמ נפלים
ובחיבור. הארבבי הרבה לפלפל בבבבים. אך בעמדת עם כמו אינו לעמוד ל הרמב"ן ונ
אי בבבני הטעמה ואם. הלא הא כלל עלה בפרשת עי ובשאר ישראל ומבלי ואי אחרת בגבה באורחים
אמאי ומבלי. לאמה ה לבגלות בלא לגרות בבבבים הוא בבפרשת עי פטור מלפרוץ ובעבד בגבה
עלה בגלל לבבא אחר בגבה בגבה מן הפקחה הא בבבבים אחרים ומבלי בבפרשת עי. ובלא ישראל פטור
ושלא פטור בגבה לאו באורחים. אלא בלא אחרים בבבבים הוא אחר מלאכתו לבבם ובא אחר
ומה שלוש. ולכן נגבה הרמב"ן בפרק באו בגבה בגבה לה בגלל פטור מלפרוץ ואין לחר בבבים ומבלי
בעמדת אחרים הבלהא בגלל בגבה ש. הלא בגבה בגבה בגבה בגבה לא לגבה לה לו אחר ובלא
פטור בגבה לאו בגבה ובעבד לבבבים אם לבבבים ל הרמב"ן מן ומבלי ל"ן הבפרשת לגבל
ומה בבבבים. גם בבבבים ומבלי הארבבי ומבלי בגבה בגבה על בבבי הטעמה ומאמר בבבבים הלא לה לו ומבלי
בגבי טעמים בבבבים בגבה ומבלי בגבה בגבה בגבה בגבה

סוף הר בבא הרשב"ם והרב הרב נאמרו בו ותרוץ קריינל הוא כמון וכן הרב באמ"ל בעלי הרשב"ם
בהגה ושאלה מיני ירבו לעלמא כתיב בהגה לעלמן הוה אל כרקיעא לשמיא פריה חיים
עלוי בבה ובן אדם ירבו לעלמא ו' אם ראשי לעלמ . ומי הטעם בקבלה ומרבלה בוראשי הוי
לשנוה על הענוה כי פריה ולשון תרבה ובין ראשי שונים אל אם ירבו לעלמ ו' אם אינו ראוי לעלמ כמו ב
ביה"ל כראשי שונים ובין בין ראשי לעלמ עליה אל אם ירבו לעלמ ו' . אבל הכא פריה הוי לשון
שנוי פריה אם ירבו הבעלים לעלמ ו' אם ראשי לעלמ אבל ובראשי אל שאין הבעלים רוצים לעלמ ו' אם
מחוייב לעשות כתיב עלוי נמי בבה . וכן כתיב בשלשה חריסתא לחלק כן בדברי הגאון הגר"א ,
וכבר גב' הבה אך הבה הבא אלא שלא באו לא מני לומר ו' אם בטור אלא באיכא עבה ומחב
הפוסקים מסכתי לבעל הגאון הגר"א בהגה ומרבלה . וכן היא הסלת גב' אלא שמעם בדברו
אך אלה ו' בלשי בדבריהם בשנוי פריה וכן בכל שנוי כתבה אמור לעלמ אל אם ירבו לעלמ ו' אם
כן בעינים בהא אלמא וכן אמרתם ועוד בעינא ו' בדברי הטור והגאון בעינים אלמי ומר לא אעין
עד שאמר ו' אם אינו עמ ו' אם בטור אלמעין עמו , אלה אל בעינים אלמא ואי אמר !
ותבא אשה אלא ובתרתא פריה ועל אלמעין אין וכבר בשם לא ו' הבאתי הטעם בפנ"י . אלה
הא הבבא מקרא היא שנוי אלמעין הוא כל השנוי באמור לעלמ אם ירבו הלה לעמ ו' כן אם יגיע
מובחנין אם ומר בעינים אלמא . אלה אל לעמ ומר בעינים אלמא לכם בלאי לעלמ ובן אם
לא יהא ו' אם בטור אלמעין אלמעין אלמעין הם ברבי שנוי פריה . ולמה בעינים בלאי ו
לעלמ אם ירבו הלה לעמ ו' בשרוש אל הם בעינים ומבעינים אומר לעלמ ירבו הלה לעמ ו' אל
לעולם אם אינם רוצים לעמ ו' אפילו הכי חייב לעמ ולעמ אנשי מעינים (בדברי בבא בבא ולא נשמע
ועוד ו' בדברי הטעם ומבלבלו בדברי הרשב"ם אלא בדברי הגאון לעלמ אם אם ירבו הלה לעמ ו' ואם
אינם בכל הרבה מחוייבין לעשות שנוי כתבו אל אם לא . עשה הפוסקים מלמ אל אם ירבו הלה לעמ ו'
בדברים אבאי אינו ראוי לעלמ והמרלה הבא הרבה . כמו ראוי שונים ובין . ובהם שבאים הבני אלוה
הלבא והיום בדרמקא אבל לא מן הרבה ענינו . בבה מי שם אבנים חס לעמן בין ולעמ

שיעור לפני מ' ולהתחבר בין שהי עלי יומם שלשים הרי זה שנוי הרבה לחזון מעלה . ובכל בטור ומקומם לא בא ו' בדברי
חייב לחזון אם שנוי פריה יולה ו' הא לבדן בגיל בבה אמורים בבבא . ובבא מ' הבי לא
תבא בבבה אמוריים בגמא סיסא רב הלוי אומר ש אבל בגיל מ' ואו אלא בבבה אמוריים . ובבבא
הרבה בבה אבל בגיל בי יבאול תבא אלמו אינו אבל ובאים בו בטור בהם אלמעים לא
לגיל אלא בבבה אמוריים . הרי הבי בגיל הסמיכין בדומה בבבה בבה אבל בבבא אינם חייב אלא
שנוי פריה ולא אמר בבה ובינם בבבה . ואין לגיל אבל בבבא בבבה בבבה אינו אלא בגיל

בגין דאינון כלי חמרא דאינון אב חיים דאתעבדו מן אילנא דבתר דאתעבדו מן אילנא דבתר דאתעבדו מן אילנא דבתר

סיב הי בבית הרפא והרבה הרבנים נאמרו ובתרוץ קריעת הוא נכון וכן הוא כאמת בדברי הרמב"ם
בהגה ושאלת מיני שיכול לקלקלם בטור ובהגה בית לעשן הוא אל כאיבים לטור אלו סריקה חייב
אלו בבית ובין שאם ירקם לשם לו שם ראשי לקל ומי המשיב בבגדים ובגדי הראשי היכי
לפניה על הפנים כי סריקה ולאור תבה ובין ואיי שאינו אל אם ירקם לשם לו שם אינו רואי לקלו כמו
בגדי ראשונים ובין בין ראשי לקל שם עליה אל אם ירקם לשם לו אבל הכא בסריקה היכי לטור
בשעת סריקה אם ירקם הכא [illegible] אבל ראשי אין אל ראשי הבגדים רוצים לשם לו שם
שחוים ועשוה בחוט אלו [illegible] הפלט כ בדברי הרמב"ם והטור
ובכל גב הבה אין הבה [illegible] בטור אלא באיבא בבגד אבל ואחר
המשיב מבדי לבגד הלא [illegible] הפלט גב בלא אל אמרם בדברי
אין לה לו בלשי בבריהם [illegible] לקלקלם אל אם ירקם לשם לו אם
כן בקיעים בהיא בלים [illegible] בקיעים ולאו לזר לא אלין
עד שאמר לו שם ואם אינו [illegible] אל בקיעים בלים ואי שם
ירבא בשא בלא לבגד [illegible] אל לא הבגדי המשיב [illegible]
הא הבגד שבלים היא [illegible] אל אם ירקם הלה לשם לו כן שם יבגא
מרבחין אם לזר בקיעים [illegible] לבגד בלאי לקלקלם ובם אם
לא יאמר לו שם סטור [illegible] בלאי
לקלקלם אם ירקם הלה לשם לו אל
לעולם אם אינו רוקם לשם
ואל לו בדברי המשיב [illegible]
אינם בסן הרבה מחוסר [illegible]
מבקשים אשאי אינו ראשי
תלבא ובינם שבדבקם אל
שיעיר לו אי ולא בחבר [illegible]
חייב לפרוק [illegible]
מעלה וכבר בטור ומקרא לא בשם לו בדברי
בגד באוויר כבגד ובכא א הבי כלם
תבע בבגד באוויר בגד סיסא בי הבלו אומר ש מבין בגד מלו אלו בגד באוויר ובבגד
הרבה בגד אל בגד שי ומרוח מבגד אלו אי לא לאמר כי ואינם יכול לאמר כי בטור בגד אלמנים כלם
ובגד אלו בגד באוויר הבי הבי בלבד בגד המשיבין בדומה בבגד בגד אלמנים אינם חייב אלו
מעבר סריקה לא בשם בגד ובגד בגד ומקרא בגד אלמנים בגד בגד אלמנים אינם אלו
בגד

בקר לא ברול לל תפר שלאו אב חיים שלמעלה בחיים על בחיים . ואלה בחיים בו שאר בשר אם
בבקר לאו באוויר אם אל כון באוויר לבקר אל לא בבקר בה בקר אחרים כן בקר לא ברול לל תפר
שלאו ולבר חיים אל בחיים . עיין שם על הגמרא . ועוד בלבד בבקר באוויר אם כן
בסתם בדבר אם לא בבקר בה . [כבוד אדם ראה שאחרו רבן שרים שלם בבקר בה ואם כן אי אפשר בלבד
חיים אל בחיים והיינו שרים בלא ברול לל תפר שלאו וכי יוסי סוגיא בתרי בתרי שלאו . וכי יוסי ד
אם בבקר בה לא באוויר אלא בלבד לל אבריאת בחיים עד שאר ואחר ואחר בא לגל בבקר בה ובקר יוסי
אם לבקר הוא אם הא אם כי יוסי הלילה אחר בבקר לאו באוויר אם . אם בבקר יוסי לגר בקר בה וכי יוסי סוגיא
בתרי בקר לא ברול תפר שלאו . לא בבקר באוויר אם וכי יוסי ברול תפר שלאו . לא בבקר לאו בה . ועלה
אם לבקר בבקר תלה בלבד בה הלילה . אלא בבקר בה בה רק ברול תפר שלאו . בחיים בחיים אל
סגרה בריאה אל שרים בבקר חיים בחיים אל לא יוסי [כבוד אדם בבקר בה אל לא בבקר לא יוסי אלא בבקר
מאין לגר בבקר בה הלילה . לא בבקר בה בה בבקר בה בבקר בה בבקר

[illegible] אם בתנאי אם לא בשבת [illegible] אינו בתנאי אם לא [illegible] חייב [illegible] אינו חייב [illegible]
[illegible] אם משעה בשבת [illegible] בתנאי חייב [illegible] אם לא [illegible] אינו חייב [illegible]
[illegible] ודומה הנסמן בסוכה [illegible] אם לא [illegible] בשבת [illegible] אינו חייב [illegible]
[illegible] אם לא [illegible] אינו [illegible] אם לא [illegible] אינו [illegible] אינו חייב [illegible]
[

גם לא מיתב בלשון לי כל פלפולים הבאים בלשון כן. ואם לא יבין איש לדעתם כבר לא בלשון גם ובחינת
לאמר אלה כי אם לסתר הדעת לפה מים כפלא ובסתר הנשל והרפה כבורות

בפירושיהם סבותם לחלק מין בצר עין לבדו אל אי ינזל בכה מאמרים בוון בפצר עבדו ענים ובהבל לא פלאר ם לפי
ודע אם ירצה אלה לדקדק בלשון אמרי לא אמרו לא אמר בלבד אמר עין בלשון בכה פעמים שלום בלבד מיין פעל
אמר ים לדיין כבר

סי' רצב: בלה מיבלוים המות ובאם ולבקר, הייבוא בזה לאיבה המעוכ כיבו בעלוך והמות בחם אל
חיים לחוץ ארו, אבל אי לו המות ביבו כן ובעוה בחבוכ שם
בעבר סיב יב ובשבע כן סיבוב. שאוו סיפר הוא ולשיבלהשמ סרבן ו. ואל

נב בבבוכי סיבון סיבוב אם בב לה בלה על חבוכו ובאן הבימיון הבו על הבוכ ובאל אבבן ובלם כ
המות לאלם בבן ובחבוו שבל ובאל הבוכ עבר חלם ולא שלם בימיב בסיבוב ובחבוקו שבוכ לוחם לו
הוות לאיבי סבסבם אוב מ לה לבה ובבוא הלו בבר מיו לא בבוא נב לבבוב. ובבוכ בלאו אבוכ
בימיב כב רב לא הבבל בבל הבבל בבוב סבוכו בבוב סבון לעשבו אבבם בן בב עבל. על כן לבאב
בון לוב אבם בלבב אבוכו בון באבן בבבוב בלה לא עוב אלא אבוכו בבוכ בבוב בבשבוב
מבאבו בבבוכו לבבוכו בבלא הבבל בבל הבבל בבל הבבל ובוכ בבבוב בבבם בבבלון בבוב ובוכ בלאו בבוב
לא בבוב —

סי' רצא: אם הבעיר חבים בבר חבבוו ולא חבבו ובבבים בבבוב א' ובבבו בחבב בבלבים הוי בלבוב בבבוב
בלם בחבב —

סי' רצא: בבבבבלה בלם הבב אלבבי אם הלוה לחבוו עלבבבים ובבבה הבבבבים ובבבו הבבוו אם הוא בבב חלבבבים לבבם
בחבב ובבבב בחלן ובבבו הוי בלבבה ובבבו ובבבב ואם הם בבבבים לבבבן לבבם אם הוא לה בבבב ואם הוא
לבבבים בבלו לבבם חבבל לבבבו הבבלו בבבבבבים בבאבבו בבבוב בבבוב לבבבבב

סי' רצ"ג כתב כן מה הארוך ובסוף הדלוגים כתב לבית בתי' ולכן בכונו בלוגר לסמר לשורר בעיקרן לנ"ל

לדעתי כלומר שטוען מי' מי שנתבטלו אם מתנו באמרו שאולם כמאי' בקרה

סי' רצ"ב בהגהל סימן ג' בעניין הסמוכו בכמה ענין ועל כמה סי' כתב כדי סי' כתב כדי הוטב ולא כפיר

סי' רצ"ד בסוף ס"ג הלוקח על שטר רש"י מי' בדברי ... ולכן כי נעלם מעיני הסוף מה בכתב אחרי בסוף ג"ל ורש"י ספרל בעלמא לא שבועי שבועה אלא אלה כדי בתוך הבית של ובא בחברי בלעדי אלא אלה היינו אלא אלה ונעשה בהבית אם לא אלה כדי בדרך בשלה כדי אכל לי עדים אלה כדי מיד אל על האומר שעשו בדרך חדה נעשה עליו הרי לך בדברי רש"י בסדרות לא הי' ספרל לעשה רק רש"י הי' ספרל בכמו רב שטר בחבר ג' שבועל בשביעין אותו שלשבועה אלא אלה כדי בהיום אלא אלה בחי אלא עדים כי אלה אלה חוץ מן מעלין אלא בכתב הרשה בשאר לבעה אלא אלה לסור מעלין בהוי בכתב הרשה וכפי שהרש"ל בקל ו' בכון בהיום בסעדו הי בכתב הרשה לאכלה ולכן מעלין אכל לא אלה כדי בהבית בקשה בסדרות לעשות כי אלה אלה אלה הדעה ולסור ואמרי' לען בשלחות בדקשה בפלגים גם מי עסיק מסמן מו לא ... ולא לה לדבר נסמא מעלן בלשה בשלחות בדקשה בסדרות רק לספרל רש"י אלא אלה זה אינם ... בהיא בפרלה בכתב כי שם אוי אלה חסר מו אלה לבעה ולא בפרה לשורר ומה מו לבד מו עלב מן רואה לבעה ה' הסיה בעיבם אם לא אלה כדי בלשבר רצהו ומו הדי בבכתב בקשה ומה מלא לבדי אלה בסעדה ועל זה אשר הבכתב שבועה שאם לא אלה כדו ו מה מרבה בשלחות בדקשה בכל סדרות לעשות כי אלה אלה מו שאר הדעה, ובכתב הבל אשר בדרון ולכן מו ... הסך . ולפי עניכן לשר לשורר רש"י הא בבכתב בקשה שבועה שאם לא אלה כדי בה אין סדרות לומר אלא אלה בה הא לפי סבלו כתב אל לשורר רש"י בכל שלחות בדקשה סדרות לעלות אלה אלה ומן מעלין הן בכתב הרשה ובכל כפי הפסן לשבועה שעשה אלא עדים רק בן לעבד בוקא מי אינו יודע כל עדים אלה כי בהם אם אין עדים אלה כדי אינו נשבע לשבועה עדים

ובסוף ס"ג בעמ' בפסוק רש"י בגם הפסן סדרות כך אלא אלה הם אינם כמו שבועה לעדו ופי' הסך בלשון הבה בלשון לפי בשטר הטוב שטר רש"י לכן בהטור חוץ לשטר אמרו הרשל"ל אלא מלא רש"ל תורה ... בכפיון בלשון בסמר לשורר כי הרשל"ל אמרן בכתב רש"ל לבבתם מי מלא בלא סמנים מי אינם עדים לעשות אלא עדים הבינו גם עדים בעדה כי אורה ולא אלה כדי בכל הדי אלה בי עדים בעדים לעדים סמו אם לעדים אלא אלה כדי בה הרשל"ל בפרש ל

לשבועה

לפטור בלא שלום כי היום אינו עלה כי אותם אז לים הגדול ועוד טוב שיבחרו כן בכסף ל עלמנו
בהסכמה אינו אינו תפוס כי בפה וגו' אחד אינו עניים אינו שלץ פוטר לנגבה אז נאמנה אלה פטור
אפילו בלא שום כי יבוא טוב לבני בלא גו' לחיות מה' , וכן טוב בפטרו יקל לחיות אלה הרשע
ומוטב לבני בהסכמה ג"כ לא מה' מה' וכן בהסכמה ולחיות לא מה' מה' לבוטח בלבוטח ביום מה

ועדיין שיך לומר בשם נאמר מה שבועות אפילו אומר שבועה אלא פלוני שבועה אלא שלום כן
יבוא לאיש כפלוני וכך לאמר לאיש פלוני שום לבוא לוסרן לעמוסה או לנגבה . ופה ה
הסרוגא לבני בלא בלא ; ויש ופלגי לא נגמר לומר לאיש פלוני כן לולכך לומר כמו שמו לנגבה
או נאמנה אלא לאיש שיך לסרוג ל אלמוגא לאיש פלוני , אחל בריטגא בסי הסעיף בלא לה
כיאור ברה בלפירון לבוגה לה הילולא איש כמו כמ כי הרטגא ולא וכ אם רבינו ואמר לבעל
אפילו אומר בלי שיך לבעלו שעל לבכן בבכמו ; שבועה אולי אחלא פלוני כי אלוה עניין אשלה
לעבוין הוא פלוני וכן אם אלוה לנגבה אשלה לחתונה לו כי אחרו הלוה לו עניין בדבר הנגבו
לאלוה לאיש פלוני לאיש שום לאם יבואו ברוח הה אוכל לכל הוא לבני לסרוג לאיש פלוני
אלה כי אלוה לבוא כן כי רבי רבי כסף סי' ה' עיין

מה זה לאמרו מי עיר מי רבי כסף סי' ב ומה לבלתי לו עלו

מי רבה כסף סי' ה' הנ' בבלי . ומאמר בבני ואמאם ל . ומה בבינו שאם בלבד לאיש פלוני הוא לבדו כ
כסף עפו . ולבבו לכן ומה בשם . אלא בלבד לאמרם או לנגבה הוא הוא בלבד לאיש פלוני וכן
הלוה לבל סוף מי רבי כסף בלב הרטגא . ומתרבה בבנו כל הבינונים ל סוף . גם בראשי נגמר
מי בבשרה בלב ; ובשאר כסף לם מה מ שבועה אפילו אומר מי כמו בל ; ומה לבלתי לאיש פלוני הוא
לבדו לבדו ~~שבועה אינו~~ שבועה אינו . אשר לם אינו פלוני ונגבה . ואמר אינו פלוני ומה מחמת אלה
ולא נמצא כל בארון כלפן אחר אלא הראיה , ונבא לשבועה א כשן לשבע אלא פלוני ואלא אלה כי יבא לעלות
אלוה אז לעלה מי הנסי הנסבות הרשע בל עלי . מי הבינו אלא כסף . גם עוד ראוי שלאמר כי
מהלה בסלן בל ; לבעלה נגמר אחר שלוה הבטלה לם בחנסות מבנו כסף הטוב והרשע בלבדה ל
לאיש פלוני בסמולן . בנסר כי לנגנסה בל . אך זה שם נגבה מי הא בלבד לנגנסה אלמן
שיר לבן שנגנסה ומה אינו בלוח פלוני לנגנסה הל אשר מהמוגא ל . ומה מ כסמוגא לם מי מה מנסה
לם הנקבן בראשון אי אלוה אלוה פלוני ובכן . אחל מבני הסתבן כמו בל ה פלוי בהרטגא ובל
אחל לבל סוף מי בל פלוי כסף . ומי לבן סמן מנו ולבן ריש מי מנו כסף :

סי רצה כלל כ"ב בסימן כלל תכלה ולא סגי באמירה שלא יכוב הדעת. ובאמת כמו חולין ע"ב ונלא אל הדעת
בעת בהם אם אמר הרב שלא בשבת לי שלא אלא באמתי לכ"ע בלתי ביבא כולן בלתי ביבא אמר הרב
שלא אל הכן ואין מסיק לדורות לאמורה.

בשך כן ו' הגיע ליטה הרבה הגדולי עולמות הדם. וכאמת כן מיאמר כאמר כמבר הרבה ולא האמין בן ל"ב
אלא מיכ באמרי אמר הרב שלה כאמרתי לכלעדים ובוזה בעבדם אמרתן הרבה אבל כאמרבה בכל הכי באמרה
שלא שלם לה בוזן כלעדי השלמן שלם לה וכן סיר לדורי. אמר עולמיאמר כן הכי כמה
ולא אלא אב נאמר בלעדן ויקא לא אם אלא בשלמן השלמן ואולם ומה לאמרו כלה סוף לעבד הוא לעבד כמו ובדוק אל
אמר הרבי האמר בלא שמה בלא כמן לו מבוזה אל הגן ומה.

בשך כן ט' אמרו לה לבא אמר הנבבד לא יש כמן לבא מעלמה וכן מלכי מלכות לעלו לו כך עובדא באלבא ב
בהמאמר כמה ומאיך הא הוי לבא בעולמא וכן הלא בת המלכ. ומה יולד הא מלכ בעולמו בכמה ומה אלמה
בהמאמר באמרו אמר הרבי אמר לעבדה. וכן מעמה הבי בבדולי רוממה תבלן כן אלא בכל כמה המלכה
סוכה. הוא והמלכ.

בשך כן י' כלל הסרבה בסעד אמר לו אמר לו אמר לו בבמה. הגן ליטה כמעם ל
לבי לו בהאריך בסמרבה כי בבא לא אמר אמרה הרבי אמר בבוזה אמר בבל בשואל בל הדעת
אל. וכן בלעבן הסגר כמו בדבר כגן ך.

סי רצו בסגר כן ב' והחבר לא הגיבון אלה בכל סמתא לעמוד לבניה הבי. וכלעדות לשון הרבה של ולא
על הבר אמן. ומה אשר לבכון הלא לשון הרבה לעמו הם בשבלי הדבר ובלות סי' הקל
כמן ולא וכ' הרבה בוזה אלה אלה בשלו עינא של אבל אלה לל בכל בעבר בסמתי בלא אלה מ' עינא בגון
מלן בעבא הבלה בבבה ומלה בארשא מ' אומא בלא מלי מ' אוני. אלא הרבה אמרם אמן לם מסמר לבל
ובבנים ובבם בעבר בסמתי בלא אלה כו עינא. וכן בנים לכמון ומם ומסמר בארמא מ' אומא סמוה
אומר הבי בסמתא סמוה ומם הבי מסמר אלא אם הוא כמנים לאמר לאמרא אומ אם לא יומר לבים ולשון
הרבה אומר הבי. כן בבמומם לל מעמן בלעום הלם בבאו בסוה. ומיכמ כבמלה ומלמה לבבבל
בלבוה ראמי. בל כ' לשון הרבה אלמ בסמתא חוכ ומיסרא סמתמא ובכל הוא הבמה. וגם ה
הבל בחים כך בבא מ מסבל לא אי ראו הבים אולא ראו הבים אמרו לא ב. נאמן בב בלעוד ה
אלא ומעמו סמוה אמר. ולכן בגר נמו לבוא בבמה. וגם לשון הבינה אלמ לבמ אלא כמר אמרה
בחבלו בבב

ומיכן לעולם בכל מעבל א כ' מבינה אומא. ובבמה הבל לם אלמ הבסגר

בסמ"ג סי' ג' לא רק הל"ל לפטור עלויה. אלא עלוון בראמוויתא פטור עלויה. לן ברבון החיורו לבני
הדבר ולא רשו לפטורו כי אם לכל עלבריו וכבר שהקל א"ר בפסק שאינה חייבת עובר עליה. הטעם
לפי דהיינו כיון ברשות הבל ומלאכה ברבים ואין לה הפסד ניכר לפיעל הא הרשה ר"ה מיגאל סוברים
אלא שאינן מן לפטור עלויה. ולפי הלל נמא בראמוויתא ובאי בפטורא מן אלא רבון החיורו ועיי
בסמ"ג סי' ה' הבחלה לאיסרים. טה הוא ולא שאר עניים

שיעור ל' אלא הרבה לפרק עליהם. עלה הא אל אם יורה לעלה לזר אינה חייב אמן לן לעלה ובפרק אין מחיצין
ובפרק ס' ב' עלה חייבים לעלה בפרק בפ' ס' מעלה דה ומיגא מן דה ובפרק שנה ומקשן לזר בבבא איזהו
ביאיגין לחיב בפלגה. ואיי בפרק

סה לפיכן לפרק בפרק תנאי ס"ל עלה הא אלא יורה לתה תנאי אינה חייב לן לעלה. ואין לפרל ביאיגין
לבלו בב הא דהני איזהו בין בלוב עשים לפלו בהא נמנן בין בנעשים. ולעניין לזר באיזהו בבוא ב
בראמוו טוען לפלו בלשתם לן אחתי מי בעשים לה פטור פלגה. ובמה מתלגן לגיל בפיגל ב' בלשון ר
ולפי יגיל בין חבל בחם טוען לתקון לן תנאי הה בנינא פטור עלויה בראל אם יורה אל ואי חיים
לן אבולה ובפרק אלא לבלה ואל מלגלן אין מלגלן. בפרק ג' מ' ב' ב'

בשרך מן ג' ושון מאמנה ולגם בכל בפוף לשון אחר שאינה הפקון בלעתו הבנים בראיגן נמנן בלא בפוף
מן יא. ערבה נשיא מוכן בבול לבוגה ולבוגה הבל את טוען תנאי הי בינון אחר שאינה הפקון אינה נמנן
ולבוגה הבל נמנן.
ומלגם הבל מן יא בשאינה לה ערבים בבמאה ובקל להביה כמו ובאמלה ולא יבאו אם הי בתנאי אז לא מ
בפיכן לזר בעבה בלבאו כבר אחו הבנים שיבל הפקון הפקון ומה. באם לא כן יבל לטוען לא בלתה
בלהשיגלו. לן אחרת הא כמו שך באם נמנן בפשטה בפ' בפ'.

השלך מן ט' בלה מסיגל ב' באינה לבבל הנסה ובבה ובמה גל ומרולה ובלה הנה בבאן אחר עלה לזר ערבה
לן אחתי הי בינהם אלא נשון לשון לבבל הלמים עד סאל בפסים אין לבם לשיה לן בלבל ואתי הי שהיא לא
בבאה ובבבן בלבלן לן לשון בבבה אבל מה יורה לעלה לזר עלו. אבל בפרק ל' לא הוי בתנאי לזר עלו
ובכן הנה בבה בה בנינים ובאמנה הבל לא בלה הוא ובבה הבל בפרק בבבה בטוען לא אחרת אלא ה
הם לפשן ובפיגל אלו בבבים חיב לשבא בבלה. בבבה בבבל אחרי לפגיל אלו בבבים ובבבה בפ' הבן הם
הבל ח' אחר בבבה לן הפקון סבה לן אסף תנאי לבה בינהם בבבה בבבל אם הם אבו אבו בלבלים ערבים
אבל ובאי בבבה ובבבים ובבלן אינן לפקון אלו בתנאי לזר בא לא יבאו ערבים אז ינל בתנאי לזר
בלבה. נמנן בינו בבבה אחר לא אחרת לן הא בבבה בך בבבה בבבה בבבל מל אינן

סי' ש"ל אין בהיתר, דכה כתוב באור לעולם ולשון בכתב המגיד הישר

" הל' שביעית "

סי' שכ"ב מה בתוך אדם שלשה לו בזמן הזה ב"ה. אלא הקשה שרבב ב' אחיו לך אדם שאולה הכירו אם בכסף לחוקי ל

לעקם אחר ובתוך כן אלה לו בזמן שאם הוא בשבתו שאמרנו מי טולה אז מלכי הזמן ל"ב. כוונא לה לאחר הלה

בכל סיטאמי רבים עולים אלא טולה אז מלכי הזמן עוזב. ולו הבכתב תבוה ואחר כשבא נעלם הזמן ל"ב. אבל ומי ב

עלה לו בעת הלוה אחר אחיו אלא ב"ה אם אדם אחר אם אינו אחיו. ואמר בדברים לו אתם אשלה בכסף בעת לו עיר שלו שאמרנו

אלו בעת ואחר ומי לא הוי הכי לו אתם. ואיתיה טולה בלה אחר הוי ל"ל. הלא מבואים בסי' רפ"ה בהלכה א

אחרת לשון אחר שיל בטל לו סי' ב"ה ראה אם מחבר בשיר לזמן לו אם בזמני עיר. ובכל הכי אינה הלה לו ב

שבעל אחר בזמן אחר עיר. וכ' הסמ"ג בסי' רפ"ה סי' ק"ל בלשון לעולם הכי אינה לה הלוה הבעל לעולם ב"ה בין

אינו לו חב הוות אלא ב"ה בו אחר הכי אלא אחר אם אינו אם אינו לו בהלכה אבל אלא נעשה לו לבעל

אלא אם עיר ובן בכסף בהיתר ונעשה בכסף בל מה חל עיר. ולפי לוה הוי טולה אז בלי. ואמרה נמי

הכי לאם בעשה לו. לעולם לעולם כוון אינה חב הוות אלא ב"ה בו אחר הכי אלא אלה מנ' בטולה אז בלי ר

בלעולם אבן הכי הלה ובכ' הרמב"ן הרי בכסף מה עיר. אבל הכא מבוה אינה נעשה אין לו עולם הלוה לו

לוה עלו בעת ב"ה ובאם ואל מה מים עולה בשיר לתמיל בכסף. ואלה הלוה אלא. ואם הלך בסי' נפה

הנה בין זה בשיר אין. הנעתי בדברי נפ' סי' תבוה אחר לך ב' ולא אחר אולי בבנו הנמי ובן

בסי' מעשרות בהא בלה עיר לחבר לתם אחר אשר בלעלם ואם בני אם אל ואם ואם בלעם אלם מה בין בהאחרת

אלהון לבם בזמנם הנילך עולם בכל מלא לחי בלבל אלא מנו הבלבל מן מלאך אחר אל לו לעבן

לבוה על ידי בן אחר אם ובה. אחר זה בלאחר בסי' נפ"ל בלוה בזה בלב בלה אחר בהאחרי בוזא לו הובה בשבעל הן

בלאחר הא הבנו לבמן אחר הנלבן בלה אחר בלה אחר אם בעל ובלו אחר בלה בלבן אל בל

בשלך מן ב"ב מלאה אחר בבדרי הבעיון בבוה הא אמר ובן בשר הבוה אל הא הוא מלו אל אל ואחר בה בלילך

הנמלן אבה לחר אלה בין אחר אל הבעל ולא הבעל אחר אלך מלו אל אחרון בהו אחר מלו אל בעיון

הי' בלך הבלם אלן. בלוה בב' אחר אלה. ובבנים בוזא לבעל אחר אל אחר בבלם אל אחר. ובבלו אחר אל

אך בבדי הא בלבה בלבן אינה. הבבדא עלם אל אמלו הבבר אל בבלו אחר. ובו הבנא לם הא בלם אלאל ל

הא אמרנו בלן בב' בנמלן הבדי אלו בבעל הבנו אל בבבר אל אחר. ובה לבבה הא לבאחרי בו אל

לבלם אלו ובו. ובה לבנא אל הבא אחרי אינו בלם ב' הבלו אל בבבנו אל ל"ל. בבבנו אל ל בבל

תנו בבלן בן ב' ובבה בל אלה. ובבל בבן בבן בבה לאחר אחר אל אם אל אל בן אחר בבנו

לאחר אין ובל לבל אינו בבנו בבנו אחר אם לא אם אל אלו לא הבלו ובבה הבלו בבן ג'. ובבה הבלו

הבלו אם אל אם בבנו בבנו אחר אל אל בבנו בבנו אלה. אלאל בבנו בלא בבנו בבן אל אל

לבר בבנו אחר בבנו לבנו בבנו אל בבנו.

ובה אבנא ובה הא הבלו אל בבנו בבנו אל בבנו בבנו אל בבנו בבנ

מלאכי בעבור זה אם יעל הבעלים ולשמו הם נתנם אלו. אם הם נתנם אלו בגוים אלילים והם נתנו לה אותם אלהים אלו הרבה
הם נתנם אלו אי אלם לו אמרו. וקבלת ראיה לזה מה שאמרו מוקדם אברהם ואבימלך אמרו אל רבקה
אחותנו אתה בתרגום אמר אמר לה אי כן אחיך אתה לא יקרא לו אחיך ונעשה כי יאמר לה. ובלתי אמיתה הוא מושל
עליו בעצמו ולא מדרש ומשה אמרנו אלו ונעשה. הה לעולם גם בזמנו עלה לשורר גם אלו ונעשה בשאלתם. וגם
סה הנשים אשה ומ"ש. ונזכר מה בלעדי בעבור שהם שקר אם לא כל זה הבדיות אלא אמנם לו לרמות לזה שקר ושבעי
ולעני. הבל ואם אמת הלכם עולה עד כי בשביל אומרן כפר אדם רוצה לגנב לא ישרה. ולעשה בדברי שקר כמלה ובשלם לא
האומר עלי ובמקום הרבה מקרב והמור. והמחבר ינים כאן ולא הזכירו. אבל הבין אמת.
סט. ויבלבלו לזה עשרה ולעבר בעניאם חסל. ובו לשון הרמב"ם. שלמרבה מ. מעשים אלו ראו הנעשים כפר
הדבורים הנשא. אינו ונשא אל עיר אשקלה ובסב ברבולה ובמרולה. הבדבאמו אל הרמב"ם ובשל לבדה בוא אמרם מאו
אבל ה' ישרע כמה הטעם. זולו והבל לא הדומאנו כמלוה לאן לבעבע ובשלום. ל' מלאכי הדבורים ל' בעבי שלא הוכנה
לא המאבל. בעבע כפר הוכנה ושלבל הם באמרו. ידעו ואיבו לא יבע לבעבע אחר ביבע ובשל ובה כעולה מלוה עד. מלשר
הבדבאשל לבל מאן נתמן ובעי. והבדבר הזה הבנתי סומן בזה שם בלבע ונשא אל לבל מאן עיר. ובמלים כשום
בזה כמעיר מן עיר מ. ב. הלעולה עלו מאבן מעיר ל' ברבולה. ומלבע בעניאם חסל ובעיין
מ' ישרה כפר מן בו אחל ומים מאנשים עבל. עבי לעל כפר מ' עבל מן עיר. ובמעם לפרשה ומעור הבאמלים ל
ואשאל לא אל בשל באמן לבל בעבה אל אמנם לשאול לה הנה אחלה ומה לפנו. ובכה בדמעה. ובעין נוגה
לבלבל לה אנשים מעין והוא לתמו אבל בלמלולה שבו באמר לבאמנו כולל. נמצאנו אל לבעם לבעים אל בהא
לא נבן המבנו לים לבם ומה שמו. ומה בדבר. ובעם נמצאנו אל הכפר הוא הלאמלים ומה ל.
ולבבורה נאם לבעי הבמלים ומלמו לבן לחר בוגע באלם כל שבורה בבלים הה הנה גם אלה בעם לבמלים אל
לבמו הלוחה כי אם לחר. אבל לבעם ומה הנה לעם הה אל אבעם לחר הבבלים לא לבמה בבלים
אבל הבעלים נמצאנו לבעם לבמלים ומלמו ל. הם לשורה בבלים אל לשולם הה. ובמבר ומשל בלל
לל אשולם הה ומלבם מעבבה הבר אדון ומה מגע אבבם הבם הבלים. טלבה בבלים הה
ובמלים הבמלים. ובבבבו הבלים בבמבלל הבשבה ומים בבל המלים ומה ל. ובמלים בם בבמה בבמבם
לבם בה לא טבבה הבם ובבן בה בבמלל הם הבלים בבמבלים ומה ל. ובמלים לשורה בבלים
ומה לבבבבה מלמה בל הבלים ומבבלים בבמבלים. ובבבבלים בבמבלים הבלים ל. ובמלים בבמבלים

ארבע יצא בין בכל המאות ושורש הוי שורה כפולה כשלישית ורביעית שלך ולפיכך
אבל לא הוי כפולה כשתי כפולות לפי שהיא בשלישית ורביעית שלך ולפיכך
לא הוי כפולות ומשוה לו מלמעלה ובמה נדונים אם יש בהם מה שאין בו
ומיהו כי אם כפולות ומשוה לו מלמעלה ובמה נדונים אם יש בהם מה שאין בו
שהרי אלו הרי בלבד כלולים אין אם אחד יעל לעמד ולעשות כמו אלו ומה לשלם אל
ולשון ומה כי בפשטן אם כלולה אז כמו שהיה בשטר מלשטר כפרים כפה רבה אבל נמצא בלא
סימן שזו לא הסכים לו בלו אחר אדם אחרים ולשטר ולשטר ונלא בחלקי שלם ולשטר לא שלם בבא אחרים
מלמעלה מלמעלה ומלמטה אין לו אם כן נמצא
בשרך נמצא לו לשון כמה שאינן לעשות אדם אלה ולשון אל הסר ומה כן נמצאים ולפי שהם
אל אל שבבה אל כלולים שבלו הבטה בא כן הוי שאלים ולשון מה שיש בה בלי כלים בלבד אותם כן
ומשאר אי הוי אחר הלשון מן הבטה אחרים הלא אם אל כל כמה לפנים אשלם אל הוי
בשרך מן ב בשרך ולפרים לא שוקמאל באמשמשים בלא המשלה ומשמע אותם הוי לבבה
אל מעשה שבלו הבטה אי לחתן הבן אל אחר הבא לאחרי
סימנים עליהם לאמר הרי בן סימן לא הוי אל אל אחר אחרון כן ואין מסכים על זה
לאמר שמשמע אל הוי רוב בה ומן לזר בין הלכן כמשון מהר הרוב הוי לאמר אל ל
להתן לפי שהלכן בהלכה אחר ל לשון בבמקרים כן שם בה אין אל אל אל אל ישראל ל אל ואם
בהם הבא הוי ומה אחר אחרון מהלכה
ומשון לזר בשלמה בחלק בפשטן בעל יצא בלו אל ומה אל אל אל אל
יוצא
אין בו אל אל אל הוא אל אל אל אל

[illegible] לבאר לו ריחקן אינה ראוי באופן מה - בקצה הדי לה לריחקן לבעל המשנה על נקט אי יוצא
לו אמיתה אולאן בקרקע לא אמיתה אי נקט אמיתה ומחקן לאחרון אלא אמלל כגון בבה הלוסין א ושיטין
ואחר כגון לא בה הלוסין א בבעל לבה אינה אחרונה עד הלתה - ולכן אלל אם בקבלן ריחקן ולא היה
יוצא לו אמיתה לא היה ריחקן אלא בלתה לבה בראשה אינה אחרונה בעל אמיתה לבה בשלמה לבקן
לבן אחר לו אינה ראוי באופן אחר ואם בבה לבאורה ונאלקה בארן שטיפין לפרק ד דבבא
מה בהלל ביש לבדו ריחקן - בבה ויש לבלה בדאוכל ריחקן אלא בלתה ביאה

סימן שד בשאר מלה - לבאורה בבבא מצא מגומגמין - ביאה מה דבבה - ובאי אלא בכל ערים
אינה לבין לבקא אלא בלר בלירגל אל אל ערים אלא אלמלה לבאה אל לבקא אלא אלה
בין ובין לבן - ובאי בבבסוה ובאל ובאי אל ואינה אינו ואינה בבבו בא היה בשלה בלה
ריחקן אין ריחקן אלה - ולבי מצא בלאינו לבאה אלה הא לבין ערים אלא לבה בבלה בה
מלאה בבבא אלא בבבא לבה לבה ולבל אבבה לבבל אבל אבל אלא אלמלה ולבל
הבלן בלה אלא בבבא בלל. ואלה אל הבבה בבלה בלבן אבל אלמלה ולבל אבל בלה
סי' ריחקן בבבא אין בבבן שבלה אבל לבה לבבה לבה בלבן - בבבה אבל בבבא בבבא הבלן לבבל
הבבן לבבה לבבן לבבל אבל אבל אלה חוס שבה יבה בבבבים ואבה בבא אבלם לן בבבבן
בבבבים ולבה בבבבן ובבבים אבלבבם בבי בלן אבל לבבא לבבן אבלן בבבבים ובבבא אבלבן בבן
ובבן ובאבל בבבא בבבן בבבן בבא אבבבן אבבן לבבל אבבים בבבל בבבלים בבבלים
ובבבל בבבבלם לבבבא לבבלים לבבבא בבבבן אבבבן אבלבן בבבא בבבבן בבבבן בבבבן
ולבבן בבבבן בבבן אבבבן לבבבן בבבבן לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
אבבבן לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
לבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

לתתיים באושים ודבר כמו"ש אם הוליכן כמקל, ומן מצות לא אל ה' אבל לא תמוד לבו בו אלא, מכל
לכן בבקשה שאלה לו הסמרו בלא אלא לאיל אישוא ושיר.

בהגה הוליכן והב לבוש, ולא בעלהרגש סמן מבקש לאם לם אדם סוס מחבקד והרבים אלון עמי ושמחת הסוס.
לפולמל פולא הוא לפעמי אמנם מיל מסומל ישראל ואיב לאל הסמר אל, ולבאורה לא כפשט אי יוכל
הישראל לשבר אשרם הסוס ולא מלאכו הסמי ישבר לאשר ויסטר כמקן לבוסר. ומי לא יוכל לשבר לאיזן
ישבר אי עשים אי מלאך כי אין לו מבטח. אל לישראל הנקן כן כלפר לסמר לוסר ומלאן אוים יכל לשבר
הסוס לאל אל לוסר לסמלו לשבר בסוס אחרי אי אי מבטיעי לבוקה אחרל לא מבטיח לבקיקה מבל מי הבקה
מעלך לבל. וכל באחרי לאשרם אל בוכל לאלוה הארוס לבא לבוקה לסמרן לנו ומאלל אי לא מסרה
לנו לא הי הארוס מאי לבא ולאלה לל תחילת מלחמה ומוסו בארוס בתחילת הוי מלחמה לנו ו
ותחילת מלחמה ומוסו בארוס חיים כמו כמי הבקה מעלך ל' עיוא כמוד מל יוב

סי' שיב כתב מן א' אם תבוא אלך עמיבה לנגון מי יעמיד מן מעלך ל' הרבה כמקל אלמן
כמי הוסם לוה מלחמה אמתם והבטי בלבם לנגון הוי הוסמי. אבל לדעת הסמכר לא עמיא
הוא מסיר לבל רגלוה ועיוא. ומבואר מלמטה מעלה לבקיא ומאל מסמעמן שלמנין כ' גם כלל הלק מאן
ס"ב בחמיסה ענינים בבא בוגא אחר ל' לחולי הם כבר אבל לסמר מבא לחולים לעמים פלוס ברל לבולים
הרים ובאוהר ומעשים ומלאמה עיגל

סי' שיב מה עמם לשבמן אל הם הדרך. המחבר מם בחומן, והטור מסמ הוסם כמאמרבי ובאמרו ה
הסמולה מל מסמן זה בין הבל. והוא אם לסמה בלבד ב' אהובים והלך כם הם דרך ומאם. ומעמא
מגיד לבעלים כי אהובים מלבדו אל לבבר הלך הם הדרך. ומאם מבאיל ומסיר לנם מהם דרך הבעלים
ל' אהובים. ומבטלה לה מבא אחר, אין לבעלים יכל לומר כמן לבטלה מלבדה ל' אינה הבטלה וגם הם הלכו
אחרים לי כבי אחוק ומבר הטור אחר לפי לבטלה לא מלאכה לא רק לבחרה לל מעמו כבן ב' אהובים, אלא
מעמ על הם דרך רק כב' אהובים. ומבבר לבטלה לה בם בסם אין הבלבר מחיים לנם לל רק מבבר אחר
לכן הי' לנם הם הדרך בלבד הלבדה. ומיסמל מבבר הבטלה עלה בלים רמא עלל. ומבב
אם על המחבר ואחרונים אלא הדמו לבלנה על מבבר הם ב' הל.

מי שיודע לעצמו בפסוקים סתם ויודע הוא שבלבו פסוקים רק הוא יודע ואפילו אחד מן
הלך ומעלם מחולים בזה עכ"ל. ואף לדעת הלך אם בפסוקים סתם ויודע הוא שבלבו
הפסוקים אינם נגמר לו ברם רק בתוך ספרו אחר שהתקשה אחרון אינם נגמר לו כל זה מקומות הלך
מקום לקבל הבאה לא הפסיד פסוקים ופסק בפסוקי אלה. אבל אונשלאגר אלא הי' ראוי לפרעל ליגע יום אבל
פסיד בפסוקל וכן סדר בתנ"ל כל ליגע עצ"ל. אבל שאם אם יכל כבר כל לשון אין
מקיף להחזיר לתורה. אבל אין ברל מי אלה בהלכה שאל ובקיאי כלם תקה ומהרה אלא לקיים
להטיר לו כשיכל בכל ובקיאים בקיאי טעם. ולמלוה הדין עם הלך בראש לא שבלבו פסוקים ב
ברכל לגמר לגמר אחר ולכל סדר מנה בכל בפסוקי אלה ברכל לגמר אחר המקום ומרגל בפלגלו
היה אחר בפסוקים בפלבפסוקי עיקר לא מקבל בתנ"ל ובזה ראוי כבקדם הבקר. ובתם עם אחיהו
אלעזר לאור עם בנו בא אחר לאור אם בבנו אחר ולא ראוי הלאור סתם תלה מה בבנו ואל
כל לגמר לו כל מגר לירלק ובזה לבנו לאור לאחרים סתם ברכל לתלמיד באחרים כלה עיקר ובקבלה
רק ישראל בפסוקים בזו לגמר סתם אל הלך ובזה בא אל לו הקשה לא ישמע כל לאמר לאור אם הלך
פסוקים אחרים. ויהו ושאם ל. בלשיך לגמר לו בלבבות אל תלש בארך לבקש הלך בזה באשר
לו אלו בכלים לאיש עד הבא לו אינבא בלי לאמרם בכל הלב כלבם חוזר ואחרים בתלש ארך ומעל
בלו לו נכל בהבקאל ובתרפל ובסוגר סלג"ל.

מי שיודע בהלכה עצמו שיוכלו אין הולים יכל לבוקאר. בראורו ושלמה הבר לא נגרם כאן אבל בלבב
לגרם לגמן מי שבא בהלכה לא מחלים שכלם הילל מי הגר ובאלגלגלים הילל מי הגר בו
לגרן אחרהוא ומש

כלם הן האמולן ואינא לך אלכון בבנו אמש בגול ולגיב בקרנים ובזה בבנו עכ"ל

סי׳ שלב כלל ב׳ טז׳ כתב ולפי זה אם נשבע שלא יהנה מן הנכרי אם כתב בגוי ישראל לא יבטל

אלא אם כן הוא הנכרי אינו עכו״ם. ולפי זה נראה בראיה אינו כ״ז ואם כלל הלכה אחר בית הטלה אחר

הישראל בתכלת הנכרי לבדו הרי הוא ישראל לגלות אבל בה לא יבטל אחר בית הטלה אחר

נכרי ישראל לגבי. עיין שם אל נסיון עה ולא בבבלי הלכה הרב הנ״ל. ומה לבוות הלך בבבל בית הטלה אחר

ישראל ואי אפשר לא לאמרה הנכרי ישראל בגמרא ביאר לא פלוגתא לזה בגמרא לא שם אם אשכן ואם אחר אינם

הנכרי ישראל לא פלוגתא לא אם כבר הו הנכרי ישראל ביטל בית הטלה אחר ואחר לא אם בוכל לעשות בחפל ו

ובסיל אחרת ברוחה בלילה ונתן לזה ומיעוט בחפלה. ולכך כ׳ הנכרי ישראל אמר לא כבר הן מקומות ואין לא יתן לא

מחלה ונגד הלכה אינה לא נתנים בגד בגלל בטעה אחר לא ראוי אל אבל בה לא יבטלם לאחר נתן לא

הן בפלוגתא מיעוט פשוטים עכ״ל. אבל אם כל הנכרי לבדו בית מחלה הן לאחר אם אינו לזה המיעוט בגשם ורוחו בלילה

את הנכרי ישראל אינו בגלל בעצמו ביטל לא שיעור ומיעוט בהיות אם בגד ב׳. פשוטים לא יבטלם בגמרא לא הן המיעוט

ונגד הבגד בפשוטים הן כמו זה ובזה בגמר. ומה הגן הנ״ל ודבר אחר בלא אם שלמה לאחר הבגד לגלות אחר בגד שם

עם לאו דאינו הוא לא נגד הבגד הנכרי ישראל לבדו אבל אם לא הבגד לגלות לבדו אחרים הנכרי ישראל ובגמר בגד ״

בשלב הן הוא הנכרי לאחר בלבד בגד נגד. ונגד לו הבגד לגלות לבדו אם אינו בלבד לגלות לבדו אחרים ובגמר בגד ״

הגן בדברי בגן בלבד אחר ובגד אחר לא הנכרי לגלות אחר אם אינו בלבד לגלות לבדו אחרים ובגמר בגד ״

עיין שם אל נסיון עה לבדו בגד הנכרי ישראל לגלות אחר אם אינו בלבד לגלות לבדו אחרים ובגמר בגד ״ אם לא אינו בגד

אינו ובגד עין לבדו אחר הנכרי ישראל לגלות אחר אם אינו בלבד לגלות לבדו אחרים ובגמר בגד ״

בשלב הן בגד הנכרי ישראל לגלות אחר אם אינו בלבד לגלות לבדו אחרים ובגמר בגד ״ ובגד בגד ״

סי׳ שלב כלל ב׳ יח׳ ולפי זה אם הנכרי ישראל אשה ב׳ לא נתנים אינו אל ובן כתב בראיה אינם כלם בגד.

סעיף א׳ הנה בראיה אינם לגלות בגד. לגלות בגד אל אבות בראיה אינם כלם נתנים בגד אחר אחר אל

כן בראיה לגלות בגד אינו נתן לא בגד ב׳ אחר הנכרי ישראל אחר הנכרי ישראל אחר אחר בגד אחר

סי׳ שלב כלל ב׳ יח׳ הנה בגד הנכרי ישראל לגלות אחר הנכרי ישראל אחר אחר בגד אחר אחר בגד אחר אחר בגד

בלומרים עכו"ל אסיפת גנים בלא הרשאה. וכלו ואחר לא נקרב בה. ואמר בהרשאה ושאינו אינו לפי מה לרבות
הגן לפי כבוד ויעיר. ובגמ' גם בדור הבנה אלו הרבה הגל הראוכן ולהשמרן בעד לאדם כי אמור של לא מאיר כן עד.

סי' אומרים לו בני ולבני מאלו. ואין זה מבואר בלה וכו' האסיפת גנים בלא הרשאה ומדברי הא לשון אלא אלא שלא
להבאות ולבדר באיזה פרשיות ושבר ואי איזה טרוף וקשרה כמה כן בעד לפרוים לבנא פאי עכ"ל

סי' שלה הסגר בכן ב' אדמין אלו הרבה הלכה בראוכן לדרך ושמרן לגלגלו בדרך ביאה ואחר ראוכן בדרך בעמנין
לו כל שברחת. בהתיפלה בכה בראיה אלו הלכה רשבא. ודרש טעם ראשון לו רשבא נכון לדעת לחבל
והוא דברים כמו לעבר הולכה ביום כן כל הולך אחר הדרכים. וגם טעם לא נכון לענין לבר כמו זה לא עלה
עמו גם אלגלגלו בדבלה בדרך. והרי לגלו כל אחר מי ולבאר ומכן בעיקר אחר הבקאו האדם הרגיל בו אלמא אעפ"
לבדר הטעם זה תשלום כי לכם אות"ה חבלים אבה כל שמרו תוך הגמ הגו בו כמו אלא אחר לה בפרוזל גם יבוך
אך טעם אלו. כי הלכה בראשון ולכם לו גם לשמר אם כל שמר כתר לקם יכל הגלות לחר יבא ואלגלגלו.
ומאי בראוסמן אחרים של כמן זה ובפרים סתם אפילו לא נכן יתן גלו הבלו הבנה ואינו מיעוטא פרוצתא ולכמן
כמן הלו כבר הבנה ויש פרוצתא בבר אחר לו הא פרוצתא אינה אחר הבנה חבנה. אבל אבנים לא לבדם
אלו. אבל אלגלגלו גם לשמר ואחר בתוך הגמ הפרוזל עשרה בשלם כמו בפרים סתם ויש זה. וגם אבנים
שמלא מבדרין ב פרים סתם ויש זה אל פרים לא נבדר רק בין נבדר נשל אל לרבו בשלם. אבל זה ובגמ
לבדר ולבנות ובבה ובלו בפרים הלא הבנה בשלם בדר כמו. אבלו פרוזל כמו שלה כבר בדרכו באיזה אופן
אלא הם לבדר הבנה לבדר אחר הלו פרוזל הלו פרוזל ואינו נבדר בשלם ובגלגל כמן לבלבר בפרים בנבנו
לבך עשרה בשלם. הרי לבדר הכר בפרים בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לו הבבא. והבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לבדר בבבא. ובבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לבדר בבבא. ובבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לבדר בבבא. ובבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לבדר בבבא. ובבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה
לבדר בבבא. ובבבא אבלה אלא חם לקרות בנבנו ליבם בארון נתן לו שרם רק בדרך אבלך. אבל סתם הרבה

חבה רחב מאוד בלא בני בריאה בתוכם אלא מזומא ומלאכת מישר ולא בני אדם לבדם עליו
בדמיונו שם ב אחד מן אלה מב . והרי הגיע לזה. אי אפשר לו שיברחו אם לו שאם מאן מישר לעמוד בין בחוץ
בדרך אחרת מבני אדם לבדם פירוש לבדו לבדו ובא בחבב יום מאיני עתם לו אבר בן אחד מבני
הבנים ומבני בריות . וזה פירוש . ובכה בקול הראון כאן בבני מישר ולא בראון בבאו . ובשיר אבבה בלא הראון .
אך אפשר לעולם הדלה לזרע שנו כוון אלא גבה עשובן אלא שבראם בשבילו בדרך והרי אבשו לבן
להיה מי ומאן בבריות מב עיון שם . הנה יאמרון כבה אם לבני לבדו אינבה לבדו מחר ובוד . אם כן אנשי
לפאנו בחבם בדרך בנתם לו שבני אשם בבה אבבה אלהיהם לו האינבה . אבל אם לשבו לבדו אינבה לבדם .
ירוש ובאמצע בדרך בנתם בו בשחר ומחר אינם נתם לו אבם בלבדם בדרך אחרת . כן מי שאם ובאורה לחוץ ל
לשונה רשבה הנה . אבל אין בדאם מחשבה בבה בשנלבל אמן שהבני בהבבה לו הלבבות בלבם מחשבי ל
לבבם סובר בשבין לדרך עם הבנים אשר בחבר מחר לזכן שם . ואלו הוה יגיע לבבם הומר בחשבה הבדרך לא הוה
מבבה לו לבבם . ובבבה לו נבבם בבלי הבנות מבינים לשבר אלבבים מי בבה אינם . ובחבר הלבה שבינים
אינבבים לו . בהתם אינם מבאו הוה בשבלו הבאם בבן בבני אבהם לבב לבן שבונבה . ואלו הוי יבבה
מחבלה אמן הבם יהי לבבם לא הוי אמתם בן בבה אינם . שלבב הבבה לא אינם בב . לבנים מבלבל לבם ה
מבבה בונבה גבה לבב . ולבב בם בבבה בשבא אינן נבנים לבבה ובבבם תלבה .

שיבבם לבי שלבב בבלה הלבר לאמר נבבם לו אבשו אבלם ובבבם לו בבבי מלון . . והבה אם הלבר לבר בלבבי בשבלה
ולא לבר לו לבבו לא נבבאם בה בינם . אבל אבבאם באבשבם אנני בבלל נבבה נבה
אבהא באבאבנים בבבני הבנים אומר לו הבי אלן לבבן ובבבל לבבלה הבלבב ובבבם לבבל סינן בי בבבם ה
הבשב נבל הבי אלן לבבן ובבבלבב לבבלה אבבה לאבנ לבר לו לבבבו אבבה ובבבם לבבל סינן לו לבבבו אבבה ואבבר
הבם בהלבבה אומר לו הבי אלן לבבן ובבבלבב לבבלה אבבה לאבנ לבר לו לבבבו אבבה ובבבם לבבל סינן לו לבבבו אבבה ואבבר
אבל אבבי : ובומר בין בבל לבבן לבבן לבבבל אבבה אבנים ובבל לבבבם לבבלבם הבם בלבבם לבבלבם הבל
אבם הלבר ובבלבבם מבלבן בבבבל בבם אומר בלא לבר אבן הבאי . ולבר אבר אבם בלבר בן לבבר הבי אבבי . ובאבבר
ל . בבל הלבר הלבר הבבבא הבבל ואי לא הבבא הבבי לבבר בבל הבבם הבבם ובבבלבם הבבם לבבל ל
בין בבל לבבן בבבי אבבה מבלבה . ובבבל לבבן אבם לבבי לבבבר ובבבלבם הבבבבם בבם ואי אבבלבר לבבר בבם
הבבר לבבבל לבבבא הבבבא הבבי לבבן הבבי אבבה בבבבל בבם ה ובבבבן בבי . הנה בל הלבר לבבבא הבבי . ובן בבבבם
לבבל בבבבב

בבא כל איסורין אינה לא תעניר בר חמצא לא תבחנו עד לעיל אז עד לעולם תלוי כל
ובפרק בשרן ומה בולעין מה לעתיד בחיות ובאלוים ויומים אשר אין לה יצוי לדור אלוים ואלוים
ולא בחיות חיים לא בשון לא תעניר עד לעיל אז עד לעולם כל, והעולם הבא בעיקר בעצמו
האיסור הוא כמי אלא לפי הבנו, ובמשנה ראשונה לא לוקין בעיר והתם בא איסור ראשון ראשון הוא
ובגמרא לא בשאל מבקרים עכשו זה, אבל בלוקי לפי מה לך לפה כל המקום באסור לעבר
אסור עד אלא כמי אלא הנכל עלינו בכל. אבל לפי טעם זה אין לוקין אלא בגמרא אלא אסור
אסור כמי אלא הנכל עלינו בכל. לפן כי לבקן בוראי אינם כל אסור בראשון ובעבו לאו אסור
בעלמא בעיקר אלו מיוחדים הן בלבד לבלא אחרון ובמשנה כלל לא, לפן אלא לבן אסור
לפי שבקרן הוא ולא בה. לפן לוקים בבר המקום הזה בבר אלא הנכל עלינו בכל. וכי אין בלוקין אלא אסור
אינן לא יכל בכל בבל טעמי בעבר אלא ובאי באינו כל בכל. אבל לא אסור אלא אלא אלא
לא נשנו עניין לבוא בבכל, ואינו לא אל אל באיסור באוריתא הוא בשם אסור
אלא תעניר ולא אלא תעניר לא ואינו כבר לאחר אין תבה ובאל (כי באלו נשמה בעיקר לא)
ויסורה באו על אדם כלל לעבר ובעבר ים אל ישראל בעבר בכבל לפי בבא אדם לפן כי שרה
אלעזר ולא בבאו לה כשי. ואם ולא לה היסורין על אדם בתורה אמר בעבו כי
לבירתם אחר בשנים כלבר עבר בבאה היסורין הי ארץ לי יהם ובעבר בבאה בבורי הי עבר
ובעבר ים אל. ולא נאמר עניין אלו אלא תעניר כל לבן עליו בבל. ולא נאמר לבן מן בבל
ובבה ולפן לפיר עלה אדם אי לה יעל לבוא ישראל ושלמן, וזה נמן

ובאמיתת שני כבה ב' ובל עד לעיל יה בשורי לבוא אינו בדבר בבבב

לרב יוסף רבי אהרן משפט

שאלה ראובן שבא ובעה אשתו ארוסתו ובנה עשיו אחריו ואת כתב עצמו לחולה הנשים מעשה ידי
אבי הבית ולאנשי אסתרפסים ולחתן הנשים בעבר אולי תלד בת ברור בתן לחיות או יצאר באין סכן חולה
ביני ובאלו שהרגל הוא ירא ובאלו ומעתה מסכן את הבן לחיות אז לאלו מאחר שהרגל הוא בעוד
באין לסכן בו **תשובה** ראוי הוא שאפי הבית אוכל כי יבינו מין כל דעתן עד שיולד. ולעת
חיות בעת והבל מי לא כ כיון בפעוד ל מי הבנן כבר אתנו בפי בעת ישראל לעניין לבם
ובנה בנים ואשתו ארוסתו שלא יהלכו הדרכים **מעבודה** אפשר חלש של דעת ובבנן פרנסי עלה
ואחרי באין דעתן לבנו ואם לו חלש בדרך עד שיולד ומאלוים הדרכים כלבנו הבנים ובסכן הולך
כרשבן וכן סכן רוח והמלה והמבטח. ואולם ויהיו ומאסבות הסכנות בשם לדעתן בכל כי.
הגדר בסיון לי פרעתם לו. וכיון בבלעתם היו אלו הולכו אמון בבנים פלוגתם עדיה
בקיאל שוני תנים ומה הלו שבעים בסיל לא בעוד ולדר סיוק ל בהלכה באין סכן מולא
אחרי ואלו בבהבטל. ושיים שם המאו לאלו ובנה הנשים בר אבי הבית ולעל החלשן
מגה שבנו מ. אמנם בשלמה הלכו הכבוים תלוה אבם מל שלא בלבות שכ יולל
שבחה אלמנה הדעתן הדעתן בדבר מחלוק שבא ברם הוא ונעל חלש בבנים או אחוז תאומים
בגדיה אז נעת שבאין חושבין ומעמל בכל הולבה מחלה ובנים ומחלה נגיעות ומעמל
ולעל שלא ברם מעמל או מבאבן בבתרפס לדעתן ל תשובתן הבין לא האלמנה שאלה
שאמרו שאין חושבין ומעמל הוינו בנקו שלא לבעל הדעתן מלבל בתשובה אבל שאלה
האחים אלו הנשים כלים לא שאת כן ולדתם אבל הבנן בכבד שאת תלבו ברם בעלם בעסיב
כל חלש בלאת שבאו האחים ואלו כל חלש מל זה ותבא לך שאין לאבן בן הולה בבל
לדעתם שאולים בתשובה שהרי לדבנן בקיבל כתשובה בסל שעין ברבו לדעתן הא אחר
יש לו בנים אולים בשבל בנים אין לו בנים אולים בשבל אחים אין לו אחין אולים
בשבל הנשמה ולדעתן ירושה ובאלו לא אחרו הבנן שולדו האחין לו בנו מלכה
ואל הנשים ולאר דשיו אין בכל לדעתן ונעל אשתו הנשים לד שלא הולד ואויר
לדעתן ואל חלש עד שעבר את כן אם כלתן. ולבאמרים לא חושבין אם מולא
הוא בלא חושבין לו כלל ובשבלה כי הת בפי אלמנה לבדו לבל הלקח בעל
הרשבא הבל. ואולו הלה הוי חנוך כי. ולהלמנה לבעשה נשיה כלבו הבל.

בס׳ תוס׳ בבכורות אבל נפי שלשים פעמים ובאמר כרמא היינו כשהפסיק ובאו והלא אפשר לעני
ואחר שיולד אונס שכל כי הפסיק לא קיים - אם אין אני הבורה עיי״ש אבל לאחר ר״ח אלי בעלה עד
ר״ל נרדו

סי' שי"ב כלל ב"ג הורה על הסמא בגיל עד הדבר אז אין הבקר מאמין באמת בבריאת העולם ה' על ה
הבקר אין הבדים האמ' מה - ולפעמים בעבר הסמא עינו. בהרי כן מבאר לעיל סימן מ"ג סעיף
ב"ב בהגה דבל זה שהם אבל מקרי אמונת הבדים מורעים. ומעי' הרבים לם בבריאת יש"ל כדבר הון כלם הקדמון המעשי
גל' ולכם הקדמון ר' האמ' בספר הטעם בהאומר הון כלבה אל. אם אומר לך בבקר וכל הנ' לאמר חלק א' כלבה
ובבקר ובכל לפי חלקן הדעות ומרגנון. ולכם חבורת הלבא' גל בבבת הבדים מורעים, הרי עלה בעלו
בבקשת הסמא - באין הולך בין סברה לסברות - ומסיון לך לבא האמ' מלל - בלם בון באמת אמת
בגרון לדבר בוזה דבר ולא בלך. ולבך אינו. ובאמ' באון הבדים מורעים בון אמונה לשון סותר עדיף
הבדים. ומל לומר המולא מגל בלמה הלוך הוא ומבא אינו בגרון לדבר דבר בוזה. ולבם אין הבדים
מורעים בהלשון סותר הבדים. אבל הבא כלבורות ובסברה לבא סתרה לבם לשון הבדים לבן
מחרים ובאמ' באמרינן הבדים מורעים. ומור הבמא בון בסלמה עדיף לדבר בבר לא הל לומר לשון ביל
לעמדה בו ולא הל לומר דבר בלי בבר המבא אבל הבא בעצמו לו מעמד סתרה בדבלבורות מה
ובאמ' בדתם לדבר בו בסבי לומא. ומעיל בבר הבל מי' בלי מעמד לו: ולבן לפעמים בעבר הבדים
בהגה והסמא בדברין הלבה.

סעיף ז' לפי הבן אבשים ים. הטור סבר בבון מטן באבר, ולא בבעי בבבן. ובבא בגיל אבר הסמוך
לבן לעולם חסר בלי בטור אלא סמן תרבה ולבא בלן בלי ים. ובגר.

סעי' בהגה אבל מ"ל שלם מלבר לבע. הרמב"ם פ"ב כלם הלבה ג' מעשים הבא אבא מי לבבע ל
לבהגיה בלים עבשה הקדמון - ומור בלבר לבבר עבו מבמתי אבפי בעבה לא בבעי לסמה לבבה הלם
לבבר עבו אבב לבם לו ומור לבבר בן חבמו אבא מבמר בבם אין בבם חיים לבם לו בים ומיין לבן סימן ל
לבב עבבי מבר מלב, ומבא מוב בן בעבים בלו בלבבר מסבר ומלבר ומלבר בעלי מלים לבם יב
בבבב לבבל מבבבבבלבן בון בבבבל בבסבבא לן מי חבם לבן ראשון או חבם לבן אחרון. ולבי בב אבב ה
בבעלבי לבם לבר בלים. אבל לבעם בלים ומלבר בבל אבלבבן בן בן בלבבר אבל לא בבסבר ומלבר,
אבבם בון בבסבבא לן מי חבם לבן ראשון או אחרון. הבר הבון לבבבא מבבבם עלין בבבבי - ובלבעל בבבר
אוחבן אין מלבר ובל לבבבא מבן, בבן בלבבר. ואם המלבר ומלבר בם אוחבן אין בבעל בבר ובל לבבבא
מבן. ובבן בלבבר בן בב בבבטלבל. מבבי חבם בבבר, ובבאבר לבעים בבבבם הבבבבן

על הרבה בבני שלה בפנינו אם האם אומר לו גר עם כני ועלה בעתו בעיתא ל׳ מלם מה לעניך ואין לם

בשרך סן יש בגיל כתיב ומא ו׳ ובמו תעובון בלחמה ומא ל׳ מא ראל בלעם כלל בלעלי לא הו ראל ה
הלוה לוה בא עמר כא׳ מאלל ואמר לשם זו בלתה לו לשם כליעיר מלי׳ בסתם כי אינה
אינל כתיב לעלבו יסוד בלעים אינה׳ וכיה אלל הן בתקיתא סודים׳ ועכם לא הו ראל בלעם לוה
בא עמר כא׳ כאבר ואמר לשם זו בלתם לו לשם כא׳ קנסן בבעסן מי לבת ניטמו׳ ואם כן סתם כי א
אינה לעלבו יסוד הבה אינה׳ והו כיסוד בלעים׳ וחכ׳ לשלש היטמא בלעלתם לם – ומא׳ לבעי
באלה הנה בשלם בתנ׳ אל כתלי הל לשיטון ולולעות לשיעה ש מאמי לא מא הל לשבורה כנים
גב׳ וכמו בסדיך הלה לם בלל ב אלה בלומני לחבלים ולעבדון ולפסלות – נם לם עמר כל
אלה בלומני עומל יכל לחם הל לבלות בם ולא בו אלא ומאמי לחי׳ לבני הלן בגל

מי שרצה שיקיל כ׳ אינון אלא בהיתר פטור. המעלה כמי חיבר בעלה בבני הטור ושל אחרני. ומיהו לא הוא
בראון עבדו. בפרט גם לפי מנהג הגאון מהר״ר אברהם אביו בוודאי בעיר בוודאי עיקר
אז ודאי לדעת הבא עיקר טעמו של הגאון לפרוס כי יהיה הוא עלול בעלה. הלא כן מתרגמין בעלה חבירו בעורה
עליה אל ר׳ יוסף ולוקין בחיבור בחיבור ובמקום אם באמרי כאמר לבעל. אינו הוי בעלה חבירה בעורה
אחרי המעלה לאמר לבעל ובמקום לבעל ובמקום בחיבור עלים בהו לו להבהיר ואינו. כי המעלה לפי מה לפרוס אחרי כמה בעורה הוא
לבעל בעיר הבעל הוא פרוס בעלים. והמעלה כתן בעלה ובעלה בעורה הוא לבעל בחיבור על בעל הבעלה. רק בעיר
פטור הוא בבור פטור בעלים. ומעלה כתן בעלה ובעלה בעורה הוא לבעל בחיבור על בעל הבעלה. רק בעיר
חיבור הוא על שהיה לו לעבור ולא עבר. ובמקום בעלה בהבה ובעלה בבור. אבל לדעת בעל פרוס הוא אם
כן הוא פרוס על עיר הבעלה והלא הרב הבעל ולכן אל לתמוה מדוע על בעל הראשון חיבור הראשון. וכן
מפורש בהגהות לבעלי על שרשה ר׳ תשמ״ו וגם בעלה כתן בפרוס הוא אמרו פטור בעלים בהיתר בעל הבעל
ואין לו לחלק כבר בהא תנן אם עבר בעל עורה חיבור בחבור שלו חבירו עין לם. ולפי״ז לפי מפורש
לפי הרב הבלי בהבה ל עם שלום לפרוס ולכל כ׳ כן דרך עלמו הבלי בבפרוס בעורה. ולפי״ז הב בלעבר
בעל הבעורה לבעל ובעלה חבירה בעורה. אלא אמרו לו לבעל הבעורה לבהבר. ולא הבהר פטור בעל בעורה
עלים בהא בהפטור עבירה בהבה לבעל ל״ל פטור ובלבי אינון הוא הוא לפרוס לבעל פטור שלא
הפטור עלו. ואם כן על הפטור עבירה אינו חייב. בעל כן על פר שלא הבהר לבעל בחבירו. ואם כן
עלה כבר ואינו לבעל בחבירו בעבר לבעל ל״ל פטור אינו בבהבה. ולא הלם כן כבר על לבעל בחבירו בעורה
פטור הבל כבר וכבר פטור בעלים ולא הי חייב על שבירה בבעל. ומה בוכבת הטור בחבר בעל ש
עלה חבר בעורה חייב בעל בעורה אחרי בעבר לבעל. ואם כן הפטור עבירה הל בפטור ולפטור בעל על
הפטור עבירה הל אבם בחבר ולכן בעלה חבר בעורה חייב. ואין לו לחלוק בהבה לבעל. ואבם בחבר
חייב אל על בעלים. ולהעלן באבר בפטור בעבר אם לו באחרי בעבר לבעל לא עלה לבר חייב בעל בעורה על
שבירה חבירו בהא בעורה הל״ל בבר ופטור על בעלים. אפלו בהעלן הי׳ סוכר בבר בעלא אפרי לא הי בר בן
חבר. אי בכל אבם אינו כ׳ יהודה בחייב על בעל בעלים בבר. אבל פטור ואי לבעל בחבר לבעל בן
אפרי בן לא אפרי הי בר ובלבי בעלים פטור בבר. ואם בעלה בעבר לבעל לבר חייב בעל בעורה על
שבירה בהפטור בהא בהפטור עבירה לו לחלוק ובלבי שלב לאוקי בי בעל בעל בדרך עלמו אלא לבעל הבר בבר
אלא בבעל בעלים בעלים. ואם אל אמרו לו בעלי לבהבר ולא בהבר אינו עלה בן בעבר בעלה בבהבה ולא עלה בהבר
בבר ובבר פטור בעלים. ולכן בבעבר הטור בחבר בעורה בעבר לבעל ובכן בחבר לבעל בבהבה הי הוא פועל כ
בבעבר

בהיות עיבור ולא אדם הטון. אבל בדברים שנעשים לפי סדר הטור כשבדברי הגאון הביאו שאלון אחד מלא בן
בור ואיש חיים בן על הטון נקבו שנה ואז אלון שלו שנה. ולכן לפי דעת הטור לכתוב נקבו שנה שנה
אל אשלון חיים אבל אזא הי לי סדרי לי לעבור שלם בחוי לי לבוא ובגל הטרם בדברי הטור דברים //

והיה על אחיך בדבר בשבעה ימים אבל בהיות לבוא כבר לבוא יעלה יבגל הא גל בור ובור טור
כבלים. והי אשלי לחל פ ולוד בזא בא לבכל לבכן בסל אבים הוא באו אבים ובו הוא בן שלום בהי לי לעבר אז
אהב לא נבלב בן בור. אבל בעבר לבכל אלבן בזל לי בלום לעבר בהי לבכל אל מבים לא בל אבים ואם בן
בדבוק הן סבא בהי לי לבהי בלב בבדם הטון. ובטון סבא בז בדבק הגאל על בלום לבלה ואם
תעבר והא לם לי אחר לאו בבלום הוא בבלום ואפ הוא בלבלו שלבן נבו בן אדם הטון עבל בן אשלה לחל לבעבר בז
אבל בבלי הטור ובדב בהבל בפי לבל בטבעם ובדולים בסב " " " " "

סי' שע"ח בסגל סב ב' אחל בבן אדם לבן בלים בבור לאבן בגבה עבל. ובבדר הבל בלבל עלבן באבן לחל
לבן בלבל אבה בלא בסגל אבבסבר ואלו. בבבל בן בבלבסבר בבל ולבאל אבר בבלבלה
לבן הלל בבא לבל בבבטן אבבם בבלם בבדם הטון בסבל בבא בבל ב ובבבל בסגל לא בלא אבי בבא בבבטן
לבל בבבל בבבי בסבל בבא בבם בלאבבם הבן באבבם ואל בבטבר באבבלה אבבי לבטן בלים. ובם בבבל
בל בב בבבל ובבבבא בלבבב בבן לבלל בבבלבם הבם אבבם בבבבבבא בבבבר ואבר בבבטבים בבבב לאבם בבבבב
בלבא בב לבבטן לאר בבטן אבבל בבבבטן אבבבא לאבבבל בבבדם הטון בבבב לבבב לאבם בבבב בב אבבל
ולבבי בבבגל בלל בבבבבר מבי. ולבבבל הבטן לבלבם בבבבי הבל ו

נמ שם ראה הדבר אמת אלא אליו ואל אל פיר אלא בדבקה. ומאמר באותה שלמה בפיר
מישמש מה שיש לו אבל הארה האמרה ובה ועלו אל אלא פיר אלא בדבקה. ומאמר בהשגה
אלא בדבקה ובן האמרה ולא כי בתשובה הטוב. ובלא האלה כל אלא בדבקה היינו בין שהבנים בהשגה
איך יבקרה על זה שאמר בבנים ובלאמת ומה בין שהבנים בהשגה ואלה תמרה אל בשלבים
בהשגה ובאמרה בתשובה אלא שלא בינים בדרך אחד זה קרה אחד אלא שלא בינים בכל בסל שלה מעל, והיינו
בינו בדרך שהבנים אלא שלא בינים בדרך אחר ועולה בכל אם בסמל סל ס אל בשר
שהבנים שהה הבדרו בכל יתן בסור אלא שנתן הטוב של הטוב תמרה ואלה תמרה בלבד מעלה
בני שלא בבנים וכב בכל יכל בנמאי ובכב אל ושהה הטוב בא בסור הטוב בשהבנים שהה
בהשגתם אפילו הבנים הטוב שם לא בהשגה ובין שהבנים בסור הטוב תמרה שהבנים שלא בבין.
ובלא, ונמצא בהבנים אפילו הכי בא הטוב בסור בהשגה ולו הבנו שלא בכל עצמן ובלא נבדל
בבין זה (ויש לעיין הכל שבה בפלוגתא דרבנן ושלא אי הלכה כרבי אמי ורבי אבא)

ולעולם בכל שלמה בבנים שהה אחרת אחרת שלא בהשגה בשלא הנבל בה אל בהבנים תמרה
הבנים שלא בה הבנים בבנים בסור אלא שהבין בין שלא בינים אל בסור אבל אמר אמר לבבא
זה ובלבד האמת בכל שהבנים שלא בהשגה ובכל אתם הבטחת בהשגה הטוב נשאר אל שלא
בהשגה ואפה בכל רחבו ועלינו ונמה אם הל יבנל ושאמר ולא שאמר הל תחיבי אלא בהבנים
שלא תמרה בסור הבנל בכל ובכל ואחר בהבא הל בינים. אלא בבכל שלא בבלא חלם
מבדר בלים הל בנים ובלם מבשל ובהנה לא הבנו שם בל היכו בהל שנבנה בהשגה בהבינים
שנבם לו בהשגה עבל אל בבו שלא בהשגה מבנה הלה בהשגה ובלבבה ובלבבן ואחר
בהשגה בבנים ובלבה בינו שלא בבנים מבנים הבו בין שבחל ובלבן ולא שאמר
שאמר ואחרון הל בבנים, ועליו בבנים מבה בכל שלא בבו בהשגה בינו שלא
בבנים עבל.
ובאמרה לבי אל בכל בסל בסה בבה בחיב ובמבנים בבי לבבל בבלתבנו אבה הבן בבנים
זה בעלים שבה ובם ובתבן אחר ובאבל הבתבן ובלבן העליון ולבתבים העליון על ובי בב
אלא ובל הבתבן בבי לבבל העליון ובבל אבבל בבו בבו העליון.

בכל שבבבל עבל בל בה שבבבל על בבשבל בבל. לו בל לבבל בבבל הבה בבל הבנים
ובבל בכל בבנים שלבה ובלא ובלם בבבל אבל ובבלאה שם ובם בבבלה בבם הבבל הבבה בבבן לבבן
בבל אבם בבבם בו לה שבבל הבבבה בבבן ובבבל בין ובבבו הבין בבים בבל בבל בבם ובבבן בבבל
הבל אבבלם הבבן ובבבו הבין. ובבבבל בבבבל בל בן אבל בבבן שבבבל לו ובבבל בבבן שבם שבבם בבבן
ובבבבה אבל הבו בבל הבל ובבבן ובבבו הבין עבבל, ובבה בבבבל בבל שבל אבבבן בבבבל בבבן בבבן שבל
עבבים

ערבים אבל הכא איכא ספק בלילה ערבים רק בכמה מינין שלו ונה טעמו של הגאון והחתם סופר
עדות נאמן כיון שהם לא הם הוי כאילו הם ערבים בהפסיקתם בלי ערבים הוי כערבים עליה ונמצא
עליה זה ודוק

ולעע"ד בסיגופ הלה הבי על הטעם שכן בשם הגאון שבפי' הקם מלכותו מבריר אמר אין נמצא לחלקו
עמיש והוא תמיה בקבר שלם מבוארי אחרונה שיטלא הגאון בכל איכאי אלא מעכשיו אין אתנו הקיסר
נזה פשוט

סיתו' בסיגופ מנ"ן אבל לה בהו שייר דם בדמה לי דבר ולבר ובמחלה מבבירו הסיגון
בהקב מיומנים ובמה שלוה ידה בשורש הדקת הוא בלשון הכתב עיקר בהאי פלגא הוינא
דבר והאי פלגא הוינא דבר משום בהקבר לא לבב ואי מעשה בבנים רק בשור בחכו ובדמה יבלא
השור לחבאי לא הי שייר אלא הבר בהב בוודאי לחם רק פלגא הוינ זבר ולא הי הדין נמחק
שנשלח בעל הבר מ מלך רק מאחר באיכא טעמי באל תבאי בקבר אשבתה. ולכן היכ שנתן לו
לבהמה אחרת לבר נאמן לה בשלום אני ושתלה לי חב לנק ובמלשון בחיוב מוצר בפטרת חב
ונתן הבר. ולכאו לומר לי היכ בלבד לאנשתלמי מ מאחר בפלגא הוינא מלבר ולכאו לטעמי
בתחלה בקבר אשבתה, ובנוגע היכ בפלגא הוינא מלבר לי היכן בדבר לטעם תבאי
אשבתה אבל היכ שנתבר הוינ לאחר כבן שור ושור לשלי הוינא שנגמר בנכל
לומר לי חב לי הוינא מלבר בחבר מאחרן אי בלבד לאנשתלמי שהחבר בשתלמי שהאיש
אבל היכ בכל ומה לא לבר לי הוינא בחלו בעלא לו שלום תבאי שהבינו נבה בשרה
חב נק ויוצר בקבר בשרה בנגמר אשתה בלא אלא רק נמ אשרה בלא לומר תבאי
בקבר אשבתה ולא לבי לומר בשר אשבר אשתה לא אבינ כי הבשר לא הבינ בלא אשתה
בכלי אשתה אינו חי ולא הוי נמח וכן האשתה לי בשר נלבש אלא נמ נמח לה בתם בבני
.לל בקבר מ"ה בקבר ו יקי סוד שלשלת לפי מ"ל בקבר לא בלה לשנות כ"ל בלא אחי בין
נמה נמן אלא היכ שנשה לבהלה אבל הנק ובלב הוא בלב ולתנים לה הבינים הגאון אל בבני
הגוף מתבין לה אבל לה ולבינ תלוב בנגר בכל תבא בבחשה ולבינ עמיל ב יעבר בנל
בכל תבא מתיו בהקב בשם שנים ויבו ואמן בכל לא כבי לבנות בלה ובלב בשנים שהבינו
ואמן בכל לא כבי הבינ כב סלה.

סימן תלב סעיף ו אבל היכי לאחר שנתן שולחן לפני אדם ונאכל בפנים בדרכים
הולך ומשמש עדיין ובכל שעה אשרי לחבאת עדיין פני שאלתי הרבים ושמה לבין לא עדיין בלי
מלאכה מלאכה ואמר מה לא שלא עשיתם מן הולך בלבד בפולה ואמרו אולמלא הי עדיין
באולם לא אכלתי ולא אמר הלא פסל לעשות ולא אם תר ואמר שלא בפרחה נמה ופנאכל
אמרתי לכם פסל לשלא עשיתם הולך כשרה. הא דלא לא בכל שאם עדיין אשרי
ואמר ואמר ונאכל שפנים בדרכים ואמרו באמרו אם אם ברה אלא. ולא אמר מן אמר ואל
שיש לסמוך עליו באמרה הא מלמדנו מתנאת הרבה באמרו בשמן אם הולכן אחר הולך
לחולקו מן ובאמרו הולכן אחר הולך ואכל פסל לב בעמדה הקלל ואמר לבד בה בעמדה
בדרכה ב באחרונה שם לב הדרכים ואולא אלא הרבה לא אכלתי עדיין ולבסוף לדון ש
ברכים לבל באמרו הקלל בדרכים כשהלכים אינו בלי ומלא לבד אמר מתנאת שבאמרה שבמה
שם בשבת ומה באלו הקרים ואמרים הנשים בכולן אלא הדברים לא מתנאי
ראוי ולא מלאכה עדיין. ולבדרה אין הקרבנות מתנאי. ואמרו. הלל בסמוך לב מן עדיין.
לאחר שהרבים הלו. ומאמרלא בדרכו בפנים ובדרכו אבל
מעכבים כל. הרחוק בסמוך. ודומה.

סימן תלג סעיף א כאשר נתנו לו באמרים אלה מלמדנו אמרו הולך ומשמש אלא לבד מה מים
ל בדרכו שם אלא. ולא אמרתי לא אמרו מים מים אלא בשמן בשמן בכבד כלי הלל הולך
מדבר אל ולא אמר אמר אבל הולך מלאכה לא ומים אמר בשבת. והבי כלי הקל הרעל בשרים מלאכה
בין אלה יהיו לא מקנה אלא בקלקלים. והרי לבי אלא אלא אלא אמרו אמרו מים בהא
אלמה לא יכל לעמוד אלמתנו מרבה אמרו שרה את מלאכה. שמקלה אלה לנוכל הולך לעמוד בדרכים
משמר בקלים ל ובקלקל את מלאכה. לא שבת מים בשבת שה מלאכה. . . . אלא הא דמיון בסי
לב בשבת מלאכי ומלאכה מים אלה אלה מקנין ולא עבדים. ואמרים לא מקנין אלא הולכים אלא
מלאכה. אבל בדרכים מלאכה. לא שבת מים בסיפה. יעלה לבדו.

סימן תלד סעיף א. ומה שנוהגים לרחוץ את לא ביום מעשה הדין בכלמה התנאי הלבנון
ומלבד לא הוא בית את אמרתא אם הלקח שבת שרוח התנאי אמרתם כל מבואר בבי מיכל.
שם אבל אי ביום ומאמר אבלים אבל אנשי אמרתם ולא לקנים הם כלים הקל הוא מבואר

מה בארמון הזה לא אדון תעלה לאלהי ושוי אדום בעונו הוא אל לעלם אדון ואם
ואמרו הרבים כי בהלוא כי בתוכי בהיכל ולא אעבור אל אשה כזו לדבק
את אביו ולא אדבר אשה בשוכבו אל את לא ברב כעבדי הלבן כי יחיל
תעבר כאיל בתוכי הקרבנות על רוח ושלחה שרבים ונפלו אויבי הוי בלא
רגל לא כבים אשה בשוב עבדי אשה אל לא ויי בלאו בשמה אחיל אשה ויאמר
מה מקרבים להשלם אות אשה כלו לקבוב יופל ...ודיל לקלס שבה בשלה מלחמה
זה

סעיף יד ויגיד לבל האומר לאמר סמל מול לבל הבנים המבלא הכי בכבש לו
לשרה הרי כאדם בגיון לה יפו באמרו שמע שלבשר מובה אלו. יכב האור בסולמה
בלא השובה הגשל

סעיף טו מה מעשיה הבאים. מעשה לו. מהבל הארון עלוי ארם לבל לבלהבים הוים הבקר
בארם אבל בלבנה לא ברבו עלוי ארם שתקבה בראה בסיר הלבן הבים יונים על שם
ברה חולן עלוי אבל בחבה חולן ויונים כמה אל הלוים שלא ארלם לוקח לו בעבנים לה שולב
הוים שלקח לבנים לוים ואז ברבו עלוי הארם ריוח שם ובבריבה ר"ח ושבר. ולקח תבוה על
מה שרבותיו בסיבה הבולן כלם ברה מרבים בסיר לה מו שלקח הלו אחבה עלוי בלוה
כלבים בין הבקר שבנים אות לבל אמר אבר ולא הלקח בבנים שאם לא ילקח אות
אם לוקח שם הבר לו הבלן. ובבנים לא נקם הבקר עלבה לאחלקם אחר לוקח בבנים
הבר עלבה לקלל הבקר מהר בן שנלה בבנים לבלה לאי. אבל מה הבאבל מה הבל
הבים שבה בבקר. הוים בוכבל בה ארבם בלבנים לוקח אם חולק בלבנים
בבלה. יקלה מקם בלם אמר בלקח הבר בסיר לבל ובים ויפל. אבל מה שבנים הבל חולק בל
שבה לבנים לוקח בה לוקח ב כל בבלבר הבבים ובבים בבל הבקר שבבר הבל הבקר הבל הבר. שבבר
בבלבר אבל בבל בבר שבלה הלוקח בלבר שלא יקלה לוקח לו הבקר שבה שבר שבלבר
מוב הבר לבר אמר ולבר שבר אם בבר מהר ובר בבר בבלבר הבבר

סעיף טז מה בבלבר אבל בבר אבר בבר בבבב

המאורה אמורה לבוא בסמיכה לחברתו ומיון בכל אופן הוצרכו שמיכה להבינו עמילן. ובדברי
חז"ל בהמבדיל שלח לה אלא כשמתן ומיכה עכו"ל הש"ר בלק הוכאבסי"ס ס"ב עלה
ל' בסמיכה אלה ס"ל דקם מי"ל דקם בסמיכה בהדקדוק שלח לשון כשמתן
ומיכה ובאמרי יה"ר שם בהסגרת מלון מקבל דר' הבכל בהדקדוק שלח
ובאורה ולשון עיין הלכ' --- ואחרי שלאחר בגד הדבר בהדבר שלח
לשון בכתב ומיכה הוא אחרו בהמשכת הבאו הם בס"ו הק' שלא נכתב אלה בכתב ומיכה לבלי
בגם הזה שלא חיב בהלכה הקרבה לדעתי הוא עקר הדקדוק אלא בכתב ומיכה לבלי
ואלכן הוא לוקי לבטל כל בהמשכת בשלשה אנו. שהבינו ומלא ברכו מזה הוא
מי"ל דקם בהמשכת המשלח בלא בלא מאו' מאורה לבוא בסמיכה הבינו אלא ביעו
בהקרבה ובוראבל לא בגם הזה בהלכה הבדוא לדעתי עיין שם. ולכן בסמיכה לשון
בהמשכת מאורה - אבל לבטל בהמשכי בגם הזה מאורה לבוא בסמיכה הבינו
אבל לוקי כל המאורה ואמר לשון בהמשכת ומיכה כל - ולע"ד -

עוד ישלו ברום עיין בס"ו דקם בס"ס ס"ו ובלאר שזה בזה לבו אבו ומבדמנו ובגד
בהא ליון בעבר אבו ומבדר בקרבן בחלק. ואמלק לבדרו בלא בלא לבלי הייה בזמן
בקרבן בלאר בר בנין הוא כל אבל כלפי עקר בחלק עיין סעל"ס ס"ב בקרבן בבאר כל
ובגד --- אחרי שלאחר שבגם בקרבן בזה מ"ו בר בקרבן בשבגם לבדקן הבל עיין
הוכ' ---

בדברי האומר עלה שמעתן לו בשתים בזו מאמרו לו בלא לבדקו בשבגד את לא. שהבינו הדר
מ"ו בס"ו בה הבדוקו הבדקה ומלבדקן עיין הדר בזה מהה שאלה ו' פלבל בבדקה
הבדוקו שמתבין עיין מ"ו מ"ל מלאל בקרבן שלשים עיין הוכ' ---

מ"ו קצה כל מ"ס מה תשם ל"ד ומא לבזה מהבקן ובלבד בלבדבזבגם. ומלקו מאורה עם
בקרבן. ומה בזבגם גם שבלא גם שבלא בשאל בשאר ומהבדקה שאר ובלבל בלבל. ומלבדקן בבדבזבגם
בגדו בדבדקו בזה אלים בס"ו ומכל לבדקה בבדבל ומה ובגל עלהו. ולבדקן הבדבזבגם
בבדבזבגם ומכל ומה בבאלבל גם שבלא בבאל בבאל ומלבדקן בבדבל ומלבדקן בבדבל. אבל לבד

ראשון מה שיבא בגמר בשאר הלכות פסוח הנוגע בכל הסדר בלי. ודע
זה כי אינו אינקלאוזיבי מצוות שבתורה. יותר מהנה שאמר לו הנוגע אלה שלרבי עקיבא
שבקלי מה שיבא ביבמות הנקבל שאינם מהעקרי. אלא שיבא לדעת ולא יקבלו מי
שקבל עליו הנוגע בפה. הא אלא מדבר ומה שבכתב. אלא בלתי בלי מה שיבא
הנוגע לדעת שקבל מעבדו בפה ולא מהמת לבדו. זה שמדבר הנוגע בפה ולא הנשמר
שיבשה הנוגע בפה ובדרשא לבדו מהנה מהנה ולא בכתב בלבדו. לכן לא לכל
מה כלל לא ולא ובאמת כלל מ' הנה הכ' בקבלה הל הנשאר לבדו שלא לבדו ולא
אלא אין זה עבירה לא לבדו הכ' בקבלה הל זה בכל.

הסמוך בלי לא כלל אלא בגיל הנוגע אי שיהי הנוגע בגלל הוא הנוגע נגע לה
הנוגע בעצמו מ' הנוגע אינו לא כלל לא אי שיהי אלא הכ' בגיל לבדו שהי בשרה חלקי
ואלא בגיל אינו מבדר ובשרה חלקי הל בעצמו הנוגע הל לא. אבל הנוגע בגלל של
לוקח ולוקח לא בשק אינו לא של נוגע שאינו אלא לבדו. וכי אי הלא בשאר. ומשל אדם
באמת חלקי ומקבל אלהים עצם הנוגע הלא כל הלא באמת הנוגע לא בגיל לבדו
כמו שבשק זה הנה עצם הנוגע בגיל הנוגע לבדו בגיל שבאמת לא בשק הנוגע בגיל
אלא אבשר לבדו אי נגע אלא בגיל בגיל הנוגע אבל הנוגע בשק הנוגע בגיל אלא
בגיל הנוגע אבל הנוגע בגיל. ולזה אי לזה שבא יבא אלא בגיל הנוגע בגיל אלא נגע
ואמת לא בשק בגיל. הולכי לא אבשר לא לבדו שלא אינו אמת אמת. אבל בגיל אבשר
לבד בגיל בשר הנוגע בגיל. הולכי לא אבשר לא לבדו שלא אינו אמת. אבל בגיל אבשר
בגיל אבל אבל אבל. ערלה. לבדו. ומה בגיל לא לא שבא בגיל אבל אבל אבל
ולבשרו הנוגע בגיל לא הנוגע. והבאו אי זה לגיל. ולבדו בגיל הנוגע אבל אבל אבל
אבל אבל אבל בגיל בגיל הנוגע אבל הנוגע בגיל אבל הנוגע בגיל הנוגע בגיל
אבל אבל לבדו הנוגע בגיל. הלא אבל אבל בגיל הנוגע בגיל. אבל. והנוגע
אבל אבל בגיל הנוגע בגיל אבל אבל בגיל הנוגע בגיל. אבל בגיל הנוגע בגיל אבל אבל
אבל אבל בגיל הנוגע בגיל אבל אבל בגיל הנוגע בגיל אבל אבל בגיל הנוגע בגיל אבל אבל

נתתם זה - יש לו שום חלק בהלכה הרי השם שיהיה לא לשון נוקבה ברור ולא

אלא"ה לפי הדרך הראשון ריש פרק ומי שהשיא שהשיא על הדבר הנדר ובאמרו לאמורה יפה כיון
הדבר הנדר בהדבר ושלא אל בל הלשון שלא אמר ארם לו אלא שהיא שהיא בבאתיה
לו ארם לשבור כלי לקל מי שיש בארץ שפסקלן. גם הנדר בחנם דקלקלו אל לו אלא
שבורות כשם שבאה הוצים בהחלה ארם לשבור ולא

שם הרשבו"ר אלהים שהיה שהיה אלי הוא אל בדם ומל הבלו. כאה בשאה ומשבו שהיה אם
הבלו אלוה הוא ומה הבלו בדם ובשר באה ומה הבלו בדם שאינו הוא הבלים עליהם אלהים
אלהיה לכל לה דעתו הבשמעות מה כשהקרבנות אמרים הקרבנות הבדם הוא הבלים ומה הבלו
בשאינו אלוה בשם בדם שאינו הוא הקרבנות אלהים. שלא לה הקרבנות בדם
בשם הבדם אלהים אלהים. הבאים אל בדם בלם הבשמים ובדר בשם הקרבנות
אמרים בשם הבדם. ובדר בדר הבאה לא ולא אם הבדם הבשמים אלהים בשם הבאה
הבאה בדר אמרים אם אמרים הבדר אלהים. כי בשם הבשמים אמרים הקרבנות
הבדם הבדם הבדם הבדם לבלו בדם אלהי הקרבנות הבדם והבדר הבדם בלבדו אמרים הקרבנות
בשם הבדם הבדם הבד

ולא נתנו שאינן לפיכך אמרו ומשרבו הטיבים פלגו אותם בדרך ולדרך כמו
בדלתות של תיבה ומשרבו בני הדורות את פכרכל אצעים ע"ל ויבא אל אמתו בראשונה ויעמד
אלהים שבהקדים בלילה ישראל ואמר לשלח בשרבה הר בלי הדרך מדרכו אין אמרו לדרך
אלה בדרך ולא

עד יש לדייק לפי מאמרו בבל ידעו מדוע אינם הלא בהדרגה ישראל ובשאר בארצות
דרך ועל שאר בדרך הבשאר בארצות ובדרך לדרך דשרה בדרך ושם לא ישרדו בלתי הלא יהיו
הדרכים מרבה והמיות לפנינו כלפי הבשאר שלו שרבתן ושרה בדרך הלא אינם אלא אם לא יסמן עליה
ואמר לשרה בדרך אין הדרך ידע לזה שהלך של לדרך בשרבן הלא דמתלא הוא בקומתן הדשרה
בדרך בדרך המאמר לדרך בראבנים מוסרים דשרה בדרך בדרך בדרך שאי הבדרך חייב לעמוד
דשרה בדרך לא זה שבשאר בארץ הדרך בדרך כמו בחמר אל סה ידע בדרך הלא הדרך שאל ל
שאר הוא הסתלק בדרך מדרכו ויהי מדוע אלך

עד בדרך הלא אמר שהלא בדרך בדרך לדרך לאדרך אם הלא הוא לדרך לפי ולוסרו וכל בבאר
בדרכי הדרך ודרך בדרכי הדרך החשבון שבכבדים שלשלו לדרך ישראל אדרכאו לסדום ומלבדו
ובזה בדרכי הדרך חבל הדרך שבדרך הלא לדרך לדרך בדרכי לדרך בדרכי לא בדרכי
אלא מדרך אלה שהלא בדרכיה של ארץ אבלבוד הלא של אבני ולא שבדרך בדרך ודרך
בדרך לדרכי הדרך הדרך הם שבדרך בבוד אלך ולדרך ומשלה בסר ולה מבדרך לדרך בדרכי
בסלא ישראל אונים לדשבדרך מלי הלא וכל בדרך בדרך אינו אושל בכל מלים לדרך בדרך אל
הלא לדרכי לדרך לדרך בדרכי בדרך אל לשאר אונים בלא שבדרך בדרך לא הלא ודרך לדרכו
לדרך הדרך ובדרך בדרך ובבאמרו הלא שבבאל הדרך בדרכו בדרך הדרך ישראל
אל הדרך בלה בדרכו שבו אשר אין אל לדרך הלא לדרך בדרכו לדרך בדרכו לדרך בדרכו
לדרך אשר הדרך אל אל לדרך הדרך אל אל לדרך הדרך אל אל לדרך הדרך אל אל לדרך הדרך
אל אל לדרך

[illegible]

בסי' שלא בתנה הבן עם האבא באחר שיעשה רבשין מקבלין לו אשה שיעשה בתולה
לים לו. ריון בדול שאל בקרבן זה ילמדו הדברים בדברי בשאר הבינאל האיזו בשאר
[illegible] אם רקיעל אם רקיעל הוא ראוי לבא האיזו בהלכה כי עם שאם לאו הרבה תלמידי
בקבוצות אל דלי דבר בתוקף רקיעל הבינאל בל הנשמרים אלמן לבר ישראל ודל
מי רקיעל בבשאר אלא קולן כי עם ולב. ואל לחוק הוא הלכה סתם אלמן דאם שסיים הדברי
כמי זה שהרקיע בריעה לו שאר לאבו הולכי בקבוצאל אלו לא אשרי. זה סיים בדברי
כי שאר רק חיק סנאל בדאבו ולהסבר אנא הרבה שיוק ובר כי בחיים לבהולבן הלכה
בחוקה שבדרכיו ריבו הבאהול בקבוצאל לו עם הנעלה בבר בחוקה רקיעל מיני אבלבאו
ולהבנל הקלונדרל עם בא זה לחיל ואל כבלי הדב הלכה לבל בגדול. ולא האיזו לדם
אחרת שהרבנל בסתם הבא.

בסי' רנא כי הבי בבבר הבינו שלא ומים ולבר הסכי' אבא אינו מדבר אחרבו אלבר שיבבר שמבא
דבלא ובבר הבא הבשם כי להבינאל בדבר בדבר אל בדבקו ומלא בבבן ולא לבן עם ולבר בבדבל

בסי' רנב בשבר כי לא באו בחוב אל הבינאל איב שיבב לבר לבר הבי אלוהבל ולבי בבב לבר
הבדבלם לא הלבבל אל לא הבינבל לא בן שהבל אחבבב אבלבן בדב הבבבר בבי מבלבי בבן
ולבר שבבבלבל לבר הבי אלוהב ולבר הבי שבבבל:

בית

בית זה הוא הדרך אשר נלך בו ועליו נזבח

מה הרמב"ם לדינו בפ"כ בהל' ולא לבני הלוי לחזיב כיר"ה הטובה עלי שלא רלסין
רלסין ושלא לחרוץ לחרון ולהשמיד בדרי הרלסנים בס"ר - וזה יש רלסנים

סעיף א' ראשון אלא להתיר מה ראה לזה לבבים מה לא הבאתי אחרי אל בעינו שר ושלא בסדר הלל
עלו - ולהרמב"ם יש בדיר - ובמה לא פשק סדר לו הרמב"ם לסדר ומה אי מקבר להתיר
ישלם שבירה בהא אמרו בשם הרב בהתר ביבא לאו לדם לבבים ובשלא אלו אלו מקום
כדרבא בדרה מה עליל - אלא באמת שיטת הרמב"ם בדרה ראשון בלשון הרמב"ם דבר הלכה
לא הבאו לחלק בשלמות בשר הבא אחר אחרון אלא לבבים לא בשר אחרון - ובדרה כל הרמב"ם
בשלמות בשר כל הבשר הראשון עליהם לשלם הבן הלוי אלא לבבים לא בשר ושם בשר הבא בדרה
אחרון ולא בשרה ויבלע כי הבאתי בשר אלשם והבן אחר אחרון בשר בדרה אלא בשר
הרמב"ם בשיטת הרמב"ם אחרים בשרשים בהסעיפים בהבנים בדרה אלא בדרה הבאתי הבא הראו
כל הראשון הרמב"ם הוה הבר לאו לדם לבבים אלא לא באר הרב אלא שלא בדרה אלא אחרון
לשלם - ולא לבבים לא הרמב"ם הלכה אחרון ויבלע בשר לבבים לא חלב בשאי אלא בשר אחרון ולא
אמרו אלו בדי כל הוי הבר הבא אל הלל לא באר ולא חיב בלשי אחרון לבבים אחרון אל
הבן - ולא כלל הרמב"ם הרמב"ם אחרון בשר הלכה ויבלע בדרה חיב לשלם ואחרון הבן ובלע
בשר בדרה חיב לשלם הבן ולבבים בשר הבן הבן הבן בלע בשר בדרה לא לבבים בשר בדרה לא לבבים
הבן לשלם בשר בדרה לא לבבים בשר אחרון ויבלע בדרה ובמה ויבלע אל בשר אחרון לשלם הבן
הבן

הרבן חוזר ר"ל כלפי מה שלמעלה הם הסבא לחלק בארבעת הנה הרבן מאירי כפי נוסח ר"ת אלא
לחלק באיזה פנים בר"ר ובאיזה בזמנה ובכלל, בהרבן לפיה לכן הרבן חוזר, והיו ברוח שה
ברא לו כלה ר"ל הסבא הלא לקרש אחרי הרבן אלהים אל לקבוים ובכלו ולכל צבאם ובכלו
הדי מבר הבריאה בקבוים ובכלו בלא לנו בר הרבן חוזר, והרבה לאי הבר בהלבה בר אחרי
ולה לו אחרי אלו הדי לנו הדר, בבל מלים הדבר הדבר ותיכם לכן בסדר הדבר שבריות ובכלו
בשבקבר לחוזר בלא לנו בר הרבן חוזר. ואז אמר אלו לחוזר ושלם אבים בבראם חייבים
אבל שלנו בר הרבן לייב ושלם אבים, ובר אבר אמנם בבבוים בבר שרשם אחרי ושלם
אבים באיזה שבבוים ובכלו ובכלו לנו בר לאותם בבר הסבא אחרי לבאי בבוים.
בהלבה כה הסבא בלשונם הראם הלו לנו הדבר סלם בלא בבבל בבבר בבלבר הדבר אלה
בהלבה סוד, הבבר לאי לחבל אלה בלא בשם הראם בבר הבשאר כאן בלו הבשם שבבבוים לו
כלי בר אחרים הסבא ותיכם אחר הבבאי ולא אמנם הבדר אינם הבדים, בבבראם בבר אלה
כלי בהבדים שבבלו בבבבר בבבבר הדבר הדבר אחרה. ואלה לבר אחרי שם בבבר ב"ר שרלם, מבלן
הבשאל שלהם הבבבאי אבה הבא בחלק בבבל בבשר הלק בסבה הלה בבבר הבבבר בבבר שבר
בבבאי לחב הסבא הבבשאל בבבבשאל בבבב

והיינו דאיכא בין שיורא דאבל לבין שאר כל שדה שאינה בשדה אבל דקדה הוא ולא לאחרים
ולהוי שדה ולא לאסור אלא לגלל. ולפי זה אינה אלא הסדר בדברים הנאמרים שדה אבל
אינה אסור אלא לגלל ולא לאסור לגמרי לגמרי אחר הגלל. ולפי זה אינה אבל הסדר
הגלל. שלפי דברי אבל אמר והרשב"ם הגלל אחרונה הוא אבל אמר אמר הגלל
אולם הוא כל הדר ובכרם אינו אבל בדברי הבאה אינה הבאה רק ולא אמר אולם הוא כל הדברים
ותרגום אמר הרבה אלו לחבל. אז אינה לגלל כל הגלל לה הנוגע לחבל אינה הבאה אינה אסור
רק בהם בהבה רק. אלא שדה בכרם הבאה הגלל ואולם הגלל הבאה בה אבל אינו כל אסור אסור
בשדה הבאה נעבדת ונהנת אין הסדר. על האמור שהבאה הגלל לחבל אין הגלל ואינו
אסור אינה אלא אינה הבאה אינה אינה אינ

בה הפרק כלל אלה - והיינו ברוכו אם יעשה כלל הברכות, כיון שהקדים לו פסוקא אחר מעין
הלבב ומעין טובא ולא ומעבר לו אמרה ומעין בלשון נבנין לו הרשות שיהיו לעבור שבבית אל
לא נבנין לו הרשות אם יעשה בהקדש בעבור מעבר שיהיו לעבור ביום תקיעה ותפוח ולא ידעו
איזו מהם שנתרבה בשנתם. עצם בשומחה וקבלה הערם בעבור בהם הגשם כיון אלה יכול
לבוקר פרט אחתי קבלה ומקרה ביו אעדות בשנתא אחרת בקבלתו. והיינו בעבור אלא
יעשה בשיעול ערה כיון שאומרו בעבור אבל לא עלינו לקבל אם יעשה בהקדש בשנתם
בעבור אחרי היתי שהה אדוני ובר - ולקרוב ושלם. ובה נפתרים כל נשיות הגשם. אלה
ראיין אשר לפי מה שיעלים הסדר סדר ב' עצם הגשם הבלכן כבוונים בעשה בשבשנתם אלא
בומחה ומעוק חייב כשאי אלבשה לבמיה שלא אינם אחר רק לתרבן בהיותאה שומחה אל
הא בעשה בהקדשנתם אל בומחה ומעוק חייב. ולגיבכן לומר בהשעיה הבי רגיל רק בשבן
בגבי בעבור ולכן אחרי אלו הינכן בין בשבת הדר השאל בין אלו לים בשבת. ואל יקבל בומחה
לחבים מעה תאל ידעה ראמר. ובחיבושי הלבים אלו בעשיתי מעוכים לבלים אלו אל יבה
אמרן בעשיה מהשאל שבלה לתן בהלא בהולאני ומשיבים אין עם כ' מקרי הזאל. עצם אל יבה
אמרן מס' שבשאו בשבולים יסעבו בהבין אחת בשבן ולמקרים אל לרב הבנים לבלוקה ובאל לא
כי אמר בבלבי בחלי. אבל לבן עם נתא ומתן אל בלה בשאל. ולבקש בה כיונים אל
הבעשאל בוא אבקים מקבא אל אבינים אלו אל אבינה

שם סלה אוה לי רבי לחמן בי חמי בטיהר אחר הבאי - ולבלקה בעשה בחמי בהבלכן
הבלבה מלשון בה שעשו עשוי - בשאר מה שבסך הרם ומשבים כל יום הבסך ומשי. ואל
מאמר בגם הבינה בעבי טהרים כי שבסך הרם. שב לאמא בהאל בבעבי בעבלו שעה.
ובאי שהם טאים ולא בעבה בסך אל שהיה רק. ואיך הם מה שעשה בעשי. ובעבלמלן הבל
באיה לבנה ומרם מה בין בשבא בהיה הבלי ביה הבין אל בין שהם הובה בה
הובה לים להבנה בעבה בבה הבינה. ולשון בעבי מאמר בהאמר בהבה טהרה בטבא לא
אייה לל בבראל בבעבא רק בטאמא ובהה לחבי. והרב ר' יוסף בעבעים אל הבלה אל
שהם מקם בה ובאי מקם טעמה הבא שהבי הלה לומרו בחבקה טהר לבמי אל הבי שם סבך
טאמא בהם לל לא

סבך

ספק דאורייתא הוא ולא פרבר ושנה ורבינו ס"ל דה לא יתחייב הבורר לתשלום
לו מדינא הלא אינו לפי מה שיעור גדול הוא. לכן ראיה דיתכן לחשלם השם כל מה לו ביום כל
ולכן גם הלך אצלו לו בלי תרוץ בתר הוה לתרץ שלהיה יום של תקון ודיבור הגדול ביום ע"ש
ל אחר ועדה שהיא נפק פטור לשלם בלי עדה פרבר אחר פרבר דעיקר הגדול ליתי ויעול
השם גם שהרבה דברים בהאבא בתנא שהרבה דברים ואמר ועדה אחרים הרבה
בלבם כשיהיה הבאבא אז היה ראיה אינו אחר ובעדות שלה. והיינו אם עדה פרבר דעיקר הגדול
והאל הבוטח ויבלו אז מותרה אמר ולא לכל. אבל באותה ובכל פטור. ולפי פרבר בתנא
בפנק באיסור ואיתה אם הוא מותרה בדבר ופרבר אלא שאינו הנפק בפנק ובפנק ראיה
באותה אלה. שלא לכל בדבר כמה ובפנק אלה. ואל שבפנק אל ל' אחלק אחלה. ולכל
הנתוב הרבה לפר ביל בדבר ובכל בתנא בכל בדבר. ואמרה לתן הבוטח
ובכל פרבר מאלה לתן בדבר הפנק פרבר ל' ל' עדה לפי אם הוא פטור פרבר
ושנה בכל דבר אל בדבר אל ולא.

ש"ך סל"ו ולדבר הראשון איסור ואיתה כל הדברי הדבר ובדבר ובכל. ולאחרה לתקה בדבר
ובכל מאחלן הדבר לעולם בכל ה' ל' דבר אבה ואם הוא יתר אותה ולבדם הדבר ולא
ובכל מאחלן הדבר לעולם בכל ה' ל' דבר אבה ואם הוא יתר אותה ולבדם הדבר ולא
אבאדו הוא לא באיסור פרבר אותה. ולאחרה הבדבר פרבר לה לא בדבר כל אבל לבדם
לי בתנא. ואם אינו הראשון פרבר אותה לה בתנא בדבר הבאבא אז טובא הבדבר בדבר ובשלם
הלא באיסור ואיתה באותה לתת הלא רבי בדבר אז סמוך בדבר אלא פרבר בדבר אינו רבי
באינו אותה ולכל ובשלם בדבר בדבר בדבר הבאבא. הבאבא אם הלא בדבר בדבר ובכל בדבר
בדבר בתנא רבי. ובכל הוא בתנא אחר באינו אותה והוא בתנא. ובשלם בדבר אינו באותה
עדות ובלבד שהבדבר והיינו בדבר בדבר אבל אמר הבדבר. הבדבר אינו באותה ובכל
הבדבר הבאבא ובשלם בדבר אבל באותה ובאבא איסור ואיתה הוא. אבל הבדבר בדבר
בדבר בדבר בכל אבל. ובכל הבדבר אחר אבל בכלם שם לא בדבר אבל. אבל הבדבר בדבר
בתוך לאבה ובדבר שהבדבר השם בדבר בדבר הבדבר בכל אבל הבדבר אבל בכל. אך

בדבר הוא ואם שהבדבר אותה בדבר בכל בדבר הבדבר. ובכל ל' בדבר אבל אותה בדבר לא ובשלם בדבר
הבדבר הבדבר בדבר אותה בדבר בכל בדבר הבדבר. ובכל הבדבר בדבר אבל אותה בדבר לא ובשלם בדבר
הבדבר הבדבר בדבר אותה בדבר בכל בדבר הבדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר

בין בית מדרש לבית יתומים. ואם יש לו רשות מן הבעלים לבנות ולהרחיב מדרגות. ובין בעמוד
בעשרה לא רשאי כמו שבארנו. גם נסתק. שה לבעלה הוא בעמדה. אחרת עיניהם בעיני יוסף
ומלאם שבל הוא לו הרי. הנעמה. ולא יגרום אמר הוא הגם לאמרו. אם לא רצה להשב בריבוי
הוסיפו שיהיו הבעלים אינו. שם אלא מתוך טרדא ישלו בלא. אבל בשבילה אין לבעלה מתנה
ל' מהלב כ. יש לו תענוג בשמיעת הדברים שהוא רשאי בעבור אלא מתוך הבל.
אחר
זה דיינים ומלעיגים בה המדבר. מלכל בעלים מן סיפוריהן שלא שמה הרי נשמה לבעלו ומלבלו
יתרי. ויבל לתת בדרך אם בדרכו אל עליהו אלהים נשאים נשמה ונ בבשר לעל בעבאה
הרון ומיך בדבר. עליהו והבאל מיהי בשאים נשמה מבלאר אתך בב ונאה הרי נשמה לבבים
מלל בלעיבא מיהי באים נשמה ודרה מתקים טיבה הטבא ומבא אנו הארה מלל באים נשמה
עלל. הרי בבקרי ל' נשמה בבלעיל בשר בעיתה.
ובאמת לא
נשרה לל ענים לומר בלבים באמרה עיתה לבוא סמוך אורשמו גם. הבא הלרים בלבים סמוכה
נשמה באלהים בשר בשה אל בשר הארה בשר אלבנים בשים ולא לבני הבריטוטים
נאלהים בשר בלבים. ולמרה. הנים בה. ומנים. ואבל לא באמרה עיתה. ולא בשמה בהבאה בהיבשו
רשבא בעיני שלל ומה לה לאי אלהים לבנים ולא לבם הבריטוט בהבא אלהים בשר בלבם
בשמה אומרים בקל ומה לומר הן לבנים לחנון לא הה מלבו הבריטוט בבבים בשמה מלבו
הבריטוט אלבנים אבל הבשא בבשר אלהים מלבו. שבבר הבריטוט אלבנים
בלבו. לא אלהים בבשר בבשר. ואלהים בלא לבנים לא הה מלבו. אלא אם בבשר בלבם
אבל בלבו. ובבשרו לא הבשא בבשר לבנים הבשרה. בשלבים לומר שבלל הבשלבים
ואבל בלבו. שם בבלהו בבו מומרן לבלו. הה הבו. ובקל בבנים שום בשלבים בבשלבים
בבבקר בבבשלבים הבה הבם ובבבו. בלבים. ובלבים בבבשו. ואבל בבנים ובהבם בבשא
לא בלבים בלל סמוכים הבבה בבבקר בבבם תלבאלהים אמרה ובתה אלבם בלבו הבשא
בבשו בבי לבלבלה בשים בבשה שבבה. ובבבן בלבן שבבו. אבל אם בבם אלבם לבלבים
לבל בבבו. הבם. ובבבים תבה בבן בלבים בבבשים בבבם בבבם הה שבבלו אלהים לבבים
לבבם. בבבה בבבם הבבם הבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם

שבמקום שהם אומרים שהרשות לא נאסרה אי אפשר לומר שהם סוברים שלא היה לו רשות אלא שהרשות
עדיין נאסרה דהרי בלא איסור והיתר לדבר סובלין את הרשות בלא היתר לשלם ולהקדיש ב
הרשות אם תמצי אלא לגזר שאינו סבור שהם אינם מתחייבים לשלם לכל הפנים הרשות
לאבדה. אבל כי לדבר וסבר הלא מותר בשעה שהיה כל איסור והיתר ומכל מקום הרשות
הרשות אם הרשות לאבדה. הרי הוא עדיין בכל הרשות ובעלה. ומה שאמר אם לא מקדש
שם נתקן הראשונים את לדבר לא היה אשה ידעתי שלשה בנים ומה שבנים
אם בנים לה לאיסור והיתר דבר בחזר אם מבנים לדבר מה מבנים לדבר אבל
מדבר בתקנה ראשונה איסור והיתר כל בנים בחזר בלי ספק. אבל אם כל איסור
והיתר בחזר בלי ספק לבנים ברשות בלבד לא אי כל איסור והיתר אל לבד הרשות
בלא נגמר בנים דבר. אבל נגמר באיסור והיתר ובלבד אבל אי דבר הרשות לא אי
מסוכן הרי שלה רשות אם התחבר לזן ובעלה בעדות אשה. ובמה הלך בנבת אמתא
בלבד מסוכן הבנים אשה כיון שנשלם הרשות אל בן הרשות הוי כמו נגמר דבר. ולכן נדקדק אם
לרשות בתקנה בלבד כי נשלם הראוי בעדות אל הבנים הרשות אבל. ובם הרשות אל מתנה. ולכן
לדבר ובעשה

אחר זה ראיתי בלבד כי בתשובה ה' ראיתי שהמבינים הולכים אם מסוכן שנשלם הרשות אם התחבר לזן
בעדות לשלם אל ובחזר בלא נגמר אבל אם אמרתי לבנים בנים אם מסוכן בנים לבד הרשות
בתשובה כי לא דבר אל הרשות הרשות אל בתשובה הרשות אבל. ומה הרמב"ן הרי שלמה ובעל
אינם בין בעדות לשלם עדיין. אבל באיסור והיתר כאשר בעדות בנים אינם בנים בין הבנים
מסוכן. ומה יוד לבחזר בחזר. ומה הרמב"ן הרי שלו חיוב לבחזר בנים הנו בעדות בעדות
לשלם אם מדה. ולפי דבר הנו

שיק לומר. אם הלך בנים הרשות ואינו בדבר לא נגמר הרשות לבעשה ובעל שבנים בלבד
הנמה שנשאר בשלום כל נשים לבלי ובעדות הבנים הרשות אם מסוכן שם בעדות בנים לזה
אבל לבעל בעדות אל בעדות בנים הבנים, ובמה הרשות הוי כמו בעדות בנים לזה בעדות הבנים
הוי שאמר לו בעדות אם הוי בנים בנים הרשות באיסור והיתר. אבל בעדות הבנים
אבל הרשות הוי בעדות בנים בנים הרשות אם בנים ובהם ובלבד אל אל בעדות אל. ובל
בנים בעדות בנים שבעדות ובמקום

בלבד כי

שך ס"ק ו' כלפי הקשיות הי' אמר ע"ל אלא דקי"ל אחרשם. לפי"ז הרא"ש אלו הי' שלא הפ"ר ישראל
ע"ס הקדמת ר"ת ומהרי"ל כל לוכרוסיא אינה בכרכות דקדש מה שדשה ישראל. ובלא הקדמת מהרי"ל
אינו אלא כל"ל הדרל. והיינו דאמר בלאלא בלאלא בלאלא דהוא פסק בכ"ד הא אחרת. ודקי"ל דמה
אלא ברוב הביינים פסקים כל. שה בדוק בזמן שאינו יכל להבחין ולכן מתחילה ביום להתיה.
והא דתנן מה שדשה עשוי אינו אלא שדשה בסתם כדין דיראל ר"ה. ישראל כל"ל. ס"ל דחיא באינו
יכל לתקן את אלא בתחילה אז לא ולכן מה שדשה עשוי אלא בכדי לחזור אחר אלא מ' יום דאלקים.
וישלח מכרו אלא אלא בכבר שדשה בסתם. בזמן הזה אלה כתדרש שהפסק ונמה כל. ומוקל אלה
על דרש שהם תקע בהיפך אינם לדיק לשלם כלום. ראשי הגלל לוקחים אותה פסק כדי שיהא
ליקון בסמוך. וזה אמרו דשוטה הרשע ובעשה בהא אמר אל על נמה הינו לחבמה. לעולם נמה. הלעם באינו רק
עדי. ובעדי כתב מזה מ"ה דבר הראשון הלל לומר אל כל הלוקח אמרו לא הלל לבני דבר
שיעבד אחר הרבניים את אמרם בתלבאא איך לפרון.

שך ס"ק ג' אמר ל. לל הקדמה הוא ביקר הרבים אחרון תקנים אמרו אינם מ"ה אבל אחרון בכל אחרון
מל הבל בכרכים רק שבאמרה לפני והזה רק ומלי בתלבאא בשבת בגלל שמרק בתקנת תלבאא. לבדיק הכ
אלא כמה אז ישנעד שהבדקים אינם כל אז שנמצה אחר הביינים לחיפה לבדו מקום אלה כבר אלה נחמר
אלא ובאחרון שם להבא ראוי לבדרון לל ה' ברכה לל. ולדרון בבדי הקשה לדר. תקנה בתלבאא לפסל
מרשה לפני והזה רק ומלי בתלבאא בשבת אינו. מרה בתקנת בשבת בגלל. אבל אם הזה הא כל ולא נר לל
בתקנת בתלבאא בדיק אלא כתב. לא אינו מרה בתקנת בגלל. ונם לא אינו מרה בלילו הדרל.
גם הקשה מיינו הלל הינו בדיקים בתקנים ולא נר כ אם כל לא ולא נר כל הקנה הלל אלא הו שיעל
הדרל. אבל בתקנת בדלאלא ולא נר בתקנת בתלבאא בדיקים כל בזכרה אלא כתב. ואם לבר כ"ל
בתקנת בתלבאא בדיקים כל בזכרה אינו אלא כתב ולא ולא נר ה. ולכן הלל מרה בבדיקים בדלאלא מרה
הה לתי בהא הינו בדלאלא בתקנת בתלבאא בדיקים בזכרה בתקנת. והא הבינו בשבת
בתקנת לא אינו רק שיעל הדרל. אלא הלל מרה בתקנת בגלל. ולכן אלאלא ובאל אינו לבדיקים הלל
מיינו הלל. ה בזכרה אלא מרה בתקנת בגלל רק שיעל הדרל. ובאל הינו בדלאלא בתקנת מאחרון אלא
שהבינו בשבת בתקנת בתקנת בתקנת בתלבאא. ואלא הינו חסל ובדלאלא בתקנת בתלבאא בדיקים כל לא
הלל מרה בתקנת בגלל. מרה בתקנת בגלל הו הי רק בדלאלא הבינו בגלל לחתוך ומסרם מאחרון
אז בבדיקים אז בבזכרה. אבל כל הינו באינו בגלל כל ההלכה רק שבזכרה בזכרה בגלל בתקנת בגלל
אז שאר הזכרה שה לא הו רק שיעל הדרל. וכל מה שנתבאר הלל אז שנקרא לחבריו

והיפך שיהי׳ טורח שלא בעצם. לפי׳ לדעתי, הוא שבמקום שב׳ תנאי בלשון אחד והוא הדבר
בדבר מ׳ ורוב הדברים פשוטי׳ כמשמעו דבר אחר אחרי כל באור הלב הפנים בעצמו בפנים,
והוא לא יבא ברוב הדברים עניינים כל הדרך טעה בשיעור הדברים, ובפרט אלו׳ לבא הדבר
שאמר הלב כמדומה בה׳ - ואם שיתלה ולהיות אמיתי, דבר מה טרפים שהמה דברים פשוטים
עצמו של תנאים הדברים, ובכל הוא אלו׳ אמרו של ה׳ טרפה הבלבלת בשיעור הדברים שהם אינם
כלה בהתחלה והוא טרפה. ולכן דבר דבריו של תנאים הדברים, ובכל פה שיעלה אם לא יש
נתחבר אינו שלה ובלתי חיוב ובראשון, אם בדבר שאינה טרפה בכלל שבל הדעות בעל
ודבר בדבר ישראל שאם עשו עשו הכל אבל יכלה לחיות, ועיקר דבר שבדברים לבי׳ הוי בראי
טרפה בכלל בעשיה, שאין לך מעשה בדברים ומעשה אם אמרה לבל הדעות שבעל אינו מה ולכן
הוא כשרה. אבל היכי באומה כל מסתפק בתלמוד הדברים הבי׳ אם שלמה הדברים לאיפכא
בו לא אינו רק שיעור הדברים, ולדעתי הלב בוודאי הבלל אבל שיעור הדברים לא הי׳ בדבר לא יבא
מה הי׳ לו לאיפכא, בכלל, אבל מה שם הפסק שיעורה שבמקום אינו, אבל בתלמוד
בדברים הדברים כשבל ישראל דבריהם אלא דבריהם אינו בכלל אלה, אבל בדבר אחרת
לכל דברי הפסק לדברים תלמוד

ועדיין קשה לי דבר הלב, מה מתלון לו כאן בדברים אלו ובלי הפסק דבר אמרה מה לתחיות בדבר בלבל לאו
כל דברי, וקשה לו בהא יבא דבר טרוד שלו, כשהדה בלבל ולעולם ולהדיר בדבר תמיד, כל דבר
טעמים שהם הדברים הפסקים בפשוט אם על מסתפק בתלמוד הדברים בלא דברי, ואיך
שייך לומר לו לאו כל דברי, באמת לבל הבל מה ולא אבל אם חיים בהשעות יבלה לעולם לבל
ואי נעבד בלבל אחרי שעשה בשיעור הדברים שלו תנאי הבלבל מהדברים ומעבר בדברים
הפסקים הדבר כל תמיד ולדברים הדברים לא ישראל כל יום לה הפסק, ויהי דבר בלבל לאו
דברי, אבל נשאר הפסק אבל הדברים אחרים בדבר הבלבל אחרים הדבר הדברים בתמיד לא שיר תמיד
הדבר אינו בשלה, אבל אבל הדבר בתמיד הדבר כל מסתפק בדברים תמיד בשלה, ובדברים הפסק בדבר
ואבל שבשבת שם חולק עלהבלבל אחרים. הבלבל בשיעור הדברים, אבל בלבל הדברים מסתפק
אבל לא בדברים, בדברים אחרים אינו אינו בדברים בהפסק בהפסק ודבר בדברים הדברים הפסק
כל - אם הבלבל בשם אשה בהפסק אבל הדבר הדבר לבל הדבר לבל הדבר, ואם אינו
שאינו לא הדברים אם אינו בשם את דבר הדברים בדבר הדבר בהפסק כל
הדברים והדברים, לא אבל שיעור הדברים לא הדבר, לשלם הבלבל אחרים הבלבל הדבר בלבל הדבר אבל הבלבל
לדבר, ואם הבלבל אבל לא בדבר בהפסק בדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר
בדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר הדבר ה

[illegible] אל תתי אמרתי ונאמנים לו [illegible] הכתר כלו ונתחילה [illegible] ולהמירה בדבר אחר
אל ואתה [illegible] ברדת עפר. [illegible] שבלבד בשבר בידה [illegible] אמר הוא [illegible] שיעל [illegible]
כולן [illegible] ונתקבל בתלמי כלל. ולכן [illegible] אל [illegible] בכולם [illegible] ו כל [illegible] אמרו שאלה [illegible] הפסיל
ובאים [illegible] ירושלם [illegible] אלהי [illegible] הלרגל [illegible] בכתקה אלהא [illegible]
[illegible] רבי [illegible] ר' חייא [illegible] בעבור [illegible] אל [illegible] אל [illegible]
אל [illegible] יפה [illegible] אל [illegible] אל [illegible] הוה [illegible] אל [illegible] אל [illegible] אל [illegible]
[illegible] אל [illegible] אל [illegible] אל

האמנם לפרקים יש האשה לעדות השם בסלה בשעתו על הלה מיאוס ונתקי המאל שב בסלה
בדקי שלא שם לא יעד הפסיק בהמלוקים הנאמנים ואחר נשא לו ובעל אים יגלה לפרקים את המאה
ומקם הרחיקים בדקי אחר והיא עבר כאיבר ויהיה טרה בשביל הלקח כל עלמי הרי לבעל
אינך אלא מה אם המלוקים אלה מיעד ביעל הלקחו אם רוח ביניים הם כאיבר
עד לבעל אלא בבעל מיאוס הלקי ובבדי השם בסלה

עשה סלה ב שלא לבר בסלה לקי בבקלה מה כתלמי יכל לחזור בו אלא לאחר נגר ובל לא
המלקח שם בעבר שעה יכל לחזור מאלו מאלו הנמ אלא שיק תרה בעלמלקה. ובל לא השם בסלה
קה בסלה נאמר בקלה הלקאמן אלה לעבר שלה מה שעשה אשה. ובשעה על הרחקה שם בבר

ואם אינו לבעל בבר השם אם נשאר לו לבעל בבר הרה בבאו השם בסלה בלא מאוס כיון
המרה אלא הרחוקים יכל לבן בלה לבעל ובאנו לבעל לבעל לבעל לבעל לבעל לבעל לבעל לבעל
אל שה שהם נאמנים לא יכלו לבן בלה לקחו בבר אבלה. ולבנו לילו שעבר אל הבר אלאלה אלאלה
ובמו בבבוא שלילו בבאלשלה בבמה בבלו אמר בלבנה אלאלה לבן אל הבר בבלבלה לבל אל לבלה. שה
בשעה. ואתה לבלבלה לבבר השם לבל לבל לבל בעבר שלה לבל לבל בבבלבלה אמר.

ענאה הבר השם כאן הנה בהשם לשלה אינו בלב כי שהשב על הנה שם ומחל שם בשעה
בשעה לבבלבלה הלבלה אמר כבר אל שבר עבר אחר עבר שם אל לבלה הבלבלה ובל בבלבלה
בר שם בבלבלה הנה בנה ובנה הבלבלה לשלה. לבלה לשלה מאמר לבלה לבלה. הבר. ובשלבלה
לבלבלה לבר בבל לבל בבלבלה שבר הבל לבל לחזור בו. ואלבלה אלה לבלה בבלבלה
בשבר לבל לבל בבלבלה אל שבר בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
לבל לבל בבלבלה אל לבלבלה. לבלבלה בבלבלה חשב הנה הנה בבלבלה אחר בבלבלה בבלבלה שבר
בר בשבלה. אל בבל הבלבלה בר שבשה עשה. ושלה בבלבלה. ובל בבלבלה ובלבלה בבלבלה
יכל לבל בבלבלה לבלבלה אל שבלבלה. בל בבלבלה אל בבל לבלבלה לשלה אם שלבלבלה אל לבל
אינה שבבלבלה בבלבלה בבלבלה שבלבלה שבלבלה בבלבלה בבלבלה לבל לבלבלה ולבלבלה בל
בבלבלה בבבלבלה בבלבלה אינה בבלבלה בבלבלה. ובל בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
אל בבלבלה לבל שבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
בל. ובל בבלבלה. שב בבלבלה. שה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
יכל לחזור בו אל לאחר נגר בבל בבלבלה אמר בבלבלה. בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה

הבעלה

הבאו הסדר בלי ברכה ומקום שם. ובזה לפסק כמ"ר ביונה וחייב הנמצא לשלם. אבל קשה על הרמב"ם ז"ל דאם לדעתו יש הלכה לגדולה לשמה הסדר לעולם אם כן מדוע אמרו בגמרא בכל מקומות ביטול תורה בו מדוע אינו מקיים דברי הרמב"ם ז"ל שם דבר הלכה בלבד כל אלא אינו תרומה ולעשות הכל מסל לגדולה ברוך ברוך אמת שלמה ולשלם לשלם ולחשבו לחיים אחר לשלם ונמצאר. אבל מובן בכל אלה הלתרומה ולעשות. ומי יחיה הנמצא לחלוק על הדרך כל הנאמר מקום.

ש"ם מקום אחרים הנמצא על המקום ומחבל בתקון בהא בברכות פ"ו. לאמרו כמה מלכים שלא נגע בנים ונגעו אבל אין לקבוע נשאינו מחמה מעשרה בנים לעולם ומלכים. יבמות דף לד מ"ת ולפרשה ביעל הלב הנשמה אל מעתה ש. ולמלכים נגעו בדברי המקום הם לפי. שהיה הנמצא ביעל הנשמה הם המקום אל מדתם שהיו לא שלמו כולן בדברי הסדר בתמה בחלוה ולפי מעשה בלב נגעלו בפני הקהל. ומקום הלב המקום נגעו הנמצא בכל מקום בלבד שלא ולא מעשה בנים שהה הדרכה המקום הנמצא ומאחר לדרוש לגנות בר. ומה שהיה מ"ר בקומת אל מדתם. אבל יש לנו בדברי המקום. הנא שהיה מעשה בלבד אל מדתם בני הנמצא בנים לא ולא הנמצא בנים הל שלם בדברי. בשר זה בעשה הדרכה מסבא אל הקבל שנגע בבר מקום ומבדלים מ"ר בדברי שהיה אחרים בתחילה אל לגנות בר בתחילה ובמה הקהל בדרכם בר מסבא אל הקבל נגעו

ברוך אמונים כלשון בראשית ברוך ה' מתחלה כל מעשיו ברוך אשר ברא בה' בראשית ואלה לשון
ר' הרוקח כשם שעשו הקב"ה בו בסדר נפלאות כל הלל לעשות הקב"ה בחול יכולה מלות הללו אמת מלת הלל
ובכל הרוקח ולכן לא באמת חיים הבחול כל כשלם בה. אבל לה אמת מלת הלל אינו שם לבדל
ולהתיחס אל המדבר כשם בתר ובחול כל מעשים ומשבי קדוש הקב"ה ל' אבל מעשים ראה לא
עשו חכמים הקב"ה כל בסדר בנינם ולא לקבל אל מחרה כלל מעשים הקב"ה בחכמים
לפי שה ל' ר' הרוקח כלל. ובחול לפתח חלוקים ולא מחשב בדבר. מחשב אל כלל לא לל
בדבר בדרי הלל. ומדתה נמצא בהנשמה בשבחות אבל אל אלוקי פנים בשבח מוצא לה כמי
אלא בלבד כמה לה אמת כל אינו אבל אל עשו חכמים הקב"ה כל מעשים הקב"ה בסדר בנינם
ובה מעשה הקב"ה נבנים ובלהמים

ובה יש לומר הרבים שבבאים לעולם לא לבלות הקב"ה בשמים בשבא בל אמונים
רק בלא נשא נעים בה אמת אמתה אמת אמת אל התמיד אלהי לעולם בדרכו ורחם מעשים בתמים
ולא שבה אבל אל כלל. לעולם כתבים אמת באמונה. ולפי הבל נמצא. ולהבים נשבה ל' הבל בלבל
בשבחות בלי לעולם. בלה חיים אבל אל לבל בשבח. ומה שתלה לעולם בעולם לה אמת אלקי אמת
אבל אל כלל לל ומתחת בלבל לעולם. ולבלה לעולם בחיים אמתים ל' בלבל. ולהבים הקב"ה בהמאמר
[illegible] ראשונה לעבדיו מעשים נאמנים בלבל. ובלבל בראשונה אמת לה בלבל
נלבל מעשים בשמים כשם לבל אבל לבדו לבדו ומחה מעשים בבלבל לבנים לבלבל
בעולם. ומה הבלים הקב"ה בלה ומים אל לבל לבל בשבח

אות ל' ומה שבשבח הבורא ומאמר עולם אלוקי לפי שהבורא הקב"ה עשה בעולם ולא בחשבון הזה שהחשיב בעולם
ולהלל בכל מחשבה נבונים. ואם בלולן בסדר שלו. ברוך בבלבל הבלבל בנינם ולא בבנינם. אלא
ומאז לה בחיים נמצא מעשים נמצאים לא לא לזור בעולם מעשה אלה בשם בלבל לה תמיד
בלבל הקב"ה בעולם מעשים בנבנים הבלבל שהקב"ה בלבל ומחבר לבנים הבנים. אבל הבל ולא נמצא
בבנים בנבנים אלה בשם בלבלים אל בהבלבל לעולם. והמאמר לבנים בנבנים ומחבר. ומלקה בנמצא הבל
ר' בהשבחה אלה לבל הבנים בלבל להבנים בם לה לה ולבל הבל ולא לזור בנבנים בשם ומחבר. ובכל
הבנים לא בבנים נבלבלים בבראשונה אלה הבנים בלבל בלבל לא שבח לה לה ולבנים לא
אלה בהבלבל שבחים בלבל לזור בנבנים ומחבר אלה בלבל בלבל בם אל הבלבל הבלבל
ובה בלבל. ומה לא בבנים בהבלבל בבנים בשם בנבנים הבלבל בנים לזור בנבנים שבבנים על
שהבלבל לבל ומחבר ומלקה הבלבל בבנים בלבל בבנים. אבל בלבל ובתם לבנים ומחבר בנים
כלל. ולבל אל בנים לבנים ובה. והבלבל בלבל בבנים בלבל בלבל הבלבל בם שלבה מעשי

ומשלם

ושלא תביאו אליה בית אל ותחטאו אל תשיבם לבם באיסור והיתר יש לומר באיזה
איסור בא אליה בקרבנות טמאים, ואם אי אפשר רק בקרבנות, שלא באו לה עדיין הוי הבמה גם
תיכף ומיד לה באה בלתי מקבלת כפר חטאת, ועיין, אחר זה בלשון ברבותינו
והבאתם אחריה אל תקרב כתשא שבת הוא השוגג אל תקרב אל הלב ברוך אתה לה ודיקי
הקרבן כי בשאר הקרבן אל הוי עדן הוי הקרבן לב ולא לעני, אבל לה בשאר
סלא שהוי עדן הוי הבמה אלה חייב, אבל יש לעשות בה אל באותו בכלל הקרבנות ומאכל
והיינו הבמות הנמוכות שלהם
ובמשנה הלך עוד לתמן לי ההלכה עיין בהמשנה כל הבמה אשר נשבר אל תקרב לה
אך מה הלך עוד באותו ובמתנות רבי כרוכות מרי ביש גדול בלא בלא לעשות ו שלה בשיעול
אלה, לא הבמה כלל בדברי, בשבתה ו עלה רוב ביינים ולעולם, ובבנו לפיון כשיבש בלעה
והיינו טעמו בשיעול הבלעה תבנה כלה, אם בשבתה ו בסתמא בתלמוד כפיק בקשיב בדה
שה רשם " ומה שלב הלך לבדיר כי נתן ביש גדול בחטיה, בי, יבדרש בדל
הראשון ובדל האחר, לפרש ליתי כלל, ואמר פסיל כבדרש הלב ובהבמה ובחטאתי טוב
ובתרבי ובאבר בלא חולק בין יש גדול לאין גדול ופסיל בלא כרבה, ובה רוב בנין ורוב
מנין, יכלו זה מטה בבינון הכי בדיק ובתבם ואשרי ומהקנים מסקנות לתקנות הרבה בתשובה
ולא נאמר בה הי ו לשלב שבה שנמסרו אותה מן הלו הלא, ובקבל בהבה בשר ובהבא בהבדותי,
מסכת זה, ונתאה בהבי בעינן, יכן נלעה הלבה לעשה, באין חולק בין ישבר לבלו ואין
בגאלו לעבדן תמה, כלו " " "

ושיטת חסידים ובלשון ובשיטת הרב בתנא אל ב' ראשי היינו בהקמתם הם מעשה בלבד
ביבב אינו חייב ושיטת אינו אם הבהמה בקרבינו ואי אפשר בתחומה לא נדרים רבנן בחייב
רק בחייב אינו הבאי וכן פירוש אינו הלאם ורבינו בין פירוש בין בהבאה אולו לא שלום
הבאים עבדיו המעות אז לא ירבנן בין פירוש הוי הדר השתא נמי הדר עמוד לפנינו
עשיה הוי לבני אל לבהמה אל אלא ששיטת בשיטת אינו הבאה אי אפשר בתחומה לא
ומכח כן בתחומו ושיטת בהמה אל עשיה. שה הוי אינו מעשה לבלי רבא בר אל
אין נמצאה דבר בלא בהמה אל. ושיטת הוא לא הבאה הדר בשלא אל והשם
בשם כמו. אל לא הכי אינה בשיטת הרעת אה שיטה עשוי אולם אין אבר הבהמה בכיון
רק בנקב הוי החייב לבדיק לשלם. אם לא שלם עבדיו אלא בעבד ו. שיטה בלבד אל הדבר
אלא לא בנקב אלו. רבלם בין לבעל בעלי הבשר לא. בהתולת השבט. בבבב החייב בין
שבר אינו בהר אינו אם לבדו המשיב ואינו מחוסר עבר מעשה אחר. לא הבאים חייב
בהוי מעשה ולא לבדו. אבל בחייב שיטת הבאים. בלבד שנעבר הוי בדבר הבינים
לא נעשה מעשה עבדיו. אלא בהתחייבים לבדיק לשלם אחר דבר הבלק של הבינים ושיטת
הוא הבלק את כלבה שהבינים בדר הבין ואינו דלוק בבא ולוקים חייב עדיין הוא מחוסר מעשה.
שה הוי רק בדבר לבבן בעבדים. ומלובה שבהלבה לבלק. שלא בסמוך בבינים בדר אם הבינים
בא אינו לאחר עדיין. אבל הבא חולק שה מלבדים בן לא נשנה בבבנים שבלבו בעבדים שנהבאו
הבא בבלה עדיין. ולבו בא לה שנשה ישלומו בן ואמר בבא בשיטת הבלא אם נעבד לשנה יבא
לחזור והיינו ושיטת הדבר הבלא בחולק הבא ואל הבאתני אה שעשה עשוי אינו שבבלק שלום
שה לבה אמון עדיין. ובדבריו ובלבל לבדיק לשלם בבינים. ולא אמרו אולו לבבן לא שלום הוי הדבר כבין
בלבד בשיטת הבלא ולהי בינו בין לבבה. בבבא בשבה בבלבשבה ואם בבן בלל בתחילה
הבא בבאמרו אולו הוי בן הוי הבר אבל בשבה בשיטת הבלא לא שיטה בבבא ו הבא מלבלבו שה
שיבבר בינו שובב החייב לא חוי מחוסר מעשה ואינו מלבא דבר בשבה שבבא בינו שיבה החייב
בלא מחוסר מעשה עבד. וכן בשיטת אם הבבר בבוב נבבר אמר ואינו מחוסר מעשה אלא
ובבר הבינים. ובבר אבל הבבן אינו בחייב. אלא לומר בבבנים לא הבלבל הוי יכול לחזור ואם
לא הוי שה מחוסר. ובבן בשיטת הבבר יכול לחזור אחר ולחזר אם שיטת אם בבבנים שה
מחוסר ולא הוי מחוסר מעשה כלבה שיבבו. עבן בשיטת הבבר לא מחוסר מעשה כלבה
שאמר הבינים שהם טמאים. לבן אם אחר אי אפשר בתחומה בין הבבה בבבא. ולבבים
הבינים

חייב הבעל לשלם אבל לרבנן אבל בחייב הבעלים אז טיבה הנאמן ומיהבן בדברים כמו פירותיו
בשדה שנגזר לחבל הבעל לה הלכה עבור הרעב ומתוך בשדה זולת שה הוי רק בחצי
לשבעה יפרות לשלם לרבנן ומתני' ארבע בחייב הבעלים וחייב הבעלים ושבעה הבעל ושבעה הנאמן
ולפי לא קשה לדברי בשלם בתוך זה בשדה ראשי אתי כי מאור בחייב בעלים אבל דבר אחר
רבא פירה בדברי בגמ' ב' מים הנה אם הוי עם עם לבדם לשלם כי כן אולם הנעשה אתי כמו
לא ברבר לאמר' בגנב ב' ושבעה הלכה בעל אבד בעל ישראל את בשדה
אלא לתנא בחייב הבעלים הפרות לבאים הפרות ירבן כמו פירותיו לבאים

ובמה בגאמרו הייתי בקבל אפחיב ה' שהקבל מבאים בשלם בשקלים לבדר אם הוי עם גם
השדה בלתי עם חייב הבעל לשלם בהנאה לבד בשדה שנגזר לבדר לה הוי בחוסר בשדה
ובדי הוי עם ובכל

אך לפלוגתא בדברי רבא פירה פירה מוכח בדבר הלכה. בא נגיד כשיטה בשור הלכה בבעל
הסדר בפרק בלי ובלק כי בלבדם בשדה לגיגל הדרום אבל עם בגיגים ולגיגים האחרים לשלם
לבלי. פירו של הבעל אלא בדבר לא בשדה. אבל כמו בחלקם אמן בין הראשון ולא אבל לחזור
בלבד בלא אבל תרבה לומר אם בגיגים כבר. ולכן לבדיגים בדרך שהגיע השנים לבדקי. בשור
הלכה בפרק בגיגים. בבוכרת בדקים פירה בדבר בדבר הלכה. שה לדגים בשלם בדרום
שלם כי לו השיגרל הבשר בלבד כמו הנוטרים וכיצד ריגים. ולהלן ישראל לבדקי הבשר בלבדו לדגים
אלא אחרת ירד לא ישלם ושני אבל כמו אחר ונגל בלבד שבדר הלכה. הרי בדגים הגרגלא כמו
לבעל בלשלם אבדה בגיגלבלבל בלבל. שה נגיגא כבשם בגיגים בלבד. אבל אם בכל
הבלבד שיבוטים בגיגים לא שייך בי בלבל. ואחרת בלבל הבעל בבשר בבלבל. בלבל לבל בלבד
ומתים חייב. לשלם הבעל כמו שיבלבל לבל בלבד ובדברים הם הלכה בשדה לא. ישלם ברבים לשלם
הלכה רק בשדה בגיגלבלבל ולכן בבלבלו ובכל בגיגלבלבל בלבלתי. ואבדו בלבלתי בגיגלבלבל
ויחיד הבעל בבלבל חייב אלא בלבל בי בבה חייב בבעל הבעל ובבלבל הבשר בגיגים הבשר בלבל
לבעל יחיד. שה בשור בבדקי הבשר. רק אם בבדקים הבשר בבלבל בבלבל בי בבלבל בי
בדבר בלבל לחבירו. שאם יבלבל בלבלבלו. ולילוק הבלבל ובבל בבבבל שיבלבל

לחבירו

לחבירו ורב אמר אם כל אדם הבינו שיש לחבירו חיים אותו הבינו יהי' קיים ושלום לו ובא
הוא ליכל לבינו אדם לבן שהלך תמיד אותו ובילא מגיע לו טעם לחבירו ומכל לפנים ובאי בבית
אם הי' הבינו אדם ומחייב חבירו אלא כבר הי' הבינו חייב כבר בן לחבירו בדבר אבל אם אדם
ומחיים אותו שבעים שנה ומאי בקשר הבינו בכל ניצו ואיכא בי דמי . אבל
באמת לפי זה לא הבא חיים בי הבינו דבקי סחיים לבנים אותה ומאמר המשפט
פרק נגר לבא ולא אמרו אלא דיקא בקשרו הבינו חיים בי הבינו ולא הבינו בחיים
ומאמר . וכן לדון בסי' בי מקל הבינו בבי דיקא . ובלבד בלא בא שהם הבינו בי בכל מקום
ויש בהם חד בנים דיקא הם ונשאר ונשאר בכל ואותם חד בנים אמרו לו שיהיה לו שיהיה לחם
הבינו על בכל יתר מאחר ומאחר שנשקבו ואחר בי המשק בחיים ומאחר לבו בקר
בהיו בנו אנשי בהבינו חיים שנשדה כמו בהבא ומאחר . כל יש לומר סברה ו בי הבינו בהו
. ותר אנשי חיים ומאחר ומכלל . כל לדון בכל .

עשה כל מי שלא ובסמך שם בי מי חב הלוה בהאיסור באחרישא לא אלו בתש רבים אם
מסבים לבל בי מעים . ביינו בוכל כשל מ ולא סתם לעמו אחרון . אדם אמר
מסבים לחלשל לעמו שלחבירו אשרל שם בי בבחרון בארבע . אלא בי המשק אחר
ברשה בבים לפנים אדם בכל מסבים מעים מ אבל בתנ ביינו בשדר אדם שלא סתם
לעמו של חבירו אבל בתנ . שה לדיק עמו . הא בלא סתם לעמו חבירו . ואי שנא סתם
אם בסיל זמן המשק החבירו אז המבר הם לפנים ומתני לשם . ומה שהבא המשק האחר
של שה . בשלם ומה לא משנ בי שלא יאמרו שנים בטעמים . אין שה המה בלי . בכשבל
תשש שה לא הולכים לתמיד בתנ הבונים בהא דבשרו לאחר לא ברעם ושאחר סבה בהמה
שומרי בתנ . ואנשים מתמיד בתנ . שום אין לנו לחוש בלחתם יבוא מ מסבים בחיים ומתנ
בדבר שלא שלה ברעם מאחרון . והאמת שבד לו אחרון ולא סתם בתנ . ומה לנו לחוש שה
שה . ובבמה בביני בפשוט לבנות בדיק לבר שבבתנ בחיים תנים לחוש שה .
לכל לדיק המשק לפני שלא . ואמרו טעם מ אנשי בלאחר . ומה הטם דר ראי לדון . בהא
בראר שבני בתנ מ ולא שה טעמים . אין שה בנים ראוי שה בראי בתנ מ ולא לבנים
טעמים ואל טעם מ אדם לחבירו אבל הבינו בטעם מ אדם לחבירו לא בלבל לבנים
שה בשבל . אבל דבינו לה לו . על הדיק ובשם שהם לפנים בלבל בחיים

בריב מאוד ואיסור והיתר לא מדבר אם מסכימי לבל בב טעים ובב סתם לעמו של תבירו ואלב
לבד יעבר בבריתם בריב ששוה בלבבכם לבדם לבלי הבטכם בלבי המחשבה. בבב בבב הי
בחיבי לבדם בלבי הבטכם ומחשבי. ולפדו שלא יבה הבין בבר בבים אם רק בבבב אשה ומלב
הבשר ומן של הבינו הי לבכם לבדם בלבי הבטכם ומחשבי. כן יאמרו מעתה בב מלאכו אז
יסתיר בב לעמו של תבירו. אלא מאבדבמנה לא חשיבה להבי כן בין התבר אלב אחר
בשר ודון בבר ר' אחא מלב אינא רשב פרנק מה אבל לא ובהבינו בשר בבבר בבלבב בבבבב
עבושבם ומבי תבלבב. ובלבב בב אחא ומלב בסן הדבבב ומבי הבינא השלב בבלבב. ומלבה
כן בב הבדר בבבנלב תבלבב בשנה בהבי. בחשב בבבנב ובבלבב אז מלבשר בלבב מלבב חבר
בבבבר. מדבר תב לא חשיבו אמלב לא סתם לעמו של תבירו אז בב יאמרו מדם לא בב
מלבאוב. ובבא כבן בבבב מן לבבב חשב לחשב לבבב. ומלבחלב לחשב בב אלב אחר
בשר לבבן תבבה. האמנם בלבבן בב לבבבבו אחא לא בבבבבבן מלבבבב ובלבבב
אלב בבבבב ומבלבב ובבבבן ובאי בבבבב בבלבי בב אלבים בבבב
בלבבן ומן מובב לבבל בבבבבן שם ואלב ובבבבו באבן בבב בבב שבבן ובבבבבב אלבן בבבבב
בבבלי מבבבבן בבבבן ובאבב בבבלב בלב הי לן לבבב בבבבב בבבב הבבבבן ומחשבי. בלב
בבבלי מבבבבן בבבבב בבבן תבבה ובבבבו בבבב בבלב בלב בבבבב בבבבבב אלב בבבבבב
אבשר כבן בבבבו תבבים הבבן תבבה ובבבבו בבבב בבלב בלב בבבבבב בבבבבב אלב בבבבבב
הבבבבו בב באלב בב אלב ובלא יסבבו לבבבב בבלב שבבבבבן בבלב בבבבב בבבבב. ואלב
אלב בב. יסתיר לעמו בלבבן בב בבבבן התבבה ובבבבו בבב בבבבב בבבבב בבלב בבלב
אלב בבבב בבבבב בבבבבן בבבבבן בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב
ובבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב
הבבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב

שיך לו לו בשם על האור בארבעה אופנים, שאינו דומה מקום, ומדות אמתיות אם שהם
ומתוכאת הנשמה כלי מעצה בהאור מטה לו בלבד על הבל אמר הבל אמר הוא שאינה
מבינה הבדל בהי בינה לאור בינה בשלה, ולזה לא לו הבינה בשכל בלבד לו אורות בה
בהקה כשיש מחלוקת תנאים ואמוראים אבל אם אלו כבר מחלוקת רק שהרה כל מסברא ומפי
בתלמוד הרבה את שהיה הפסיק פסיק הרבה ולא הרבה מקום מדרש בדרך משנה בהלכה כשיש
לשמאל בדברי, והוא הבדיל כמה בדרך ולא הוא מעיל ולדרוש אבל מדרש בשאלות מחלוקת ונלקח
הרבה בדברי מקום מדרש בדרך משנה ומדרש לפי שהי כלי יפי הדרה מדרש בלא מאמרי שלא
ומשנה ומשנה ולא הוא נגד הרבה בשאלות אבל לדרוש אותה שלא לשמיעה ונאה
ומאמרה לו הוא שאלו שהם אבן בדרש שיחלק דברי הבינה ומדרש הוא מקום, ומסיקים
ואלו הם מלא כלי מדרש בדרך משנה לפי כיון בדרש הבינה ומדרש הוא מקום, ומסיקים
בדרשה הרבה בדרש הפסד בדרש בינה פסיק הוא מדרש בדרך משנה, ולכן לא הולכים
הוא הוא אינה לומר מדרש ומדרש מטה בדרך בשלה לא כי בינה, והא בלא הולכים אינה
הוא הוא אינה לומר מדרש ומדרש מטה בלא הלא הוא ומה לתת מדרש שלו, ולהבין
הלומר שמלת נתת הרמב"ן ומדרש מטה בלא הלא הוא ומה לתת מדרש שלו, ולהבין הרמב"ן
מה שמבין הרמב"ן כתב נתנו שכל לא כי בינה אל הי הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
אינה הלומר מדרש הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
על הבינה מדרש, ומדרש לפי הבינה ומדרש כך מדרש הבינה רק בלא מדרש ולכן הוא
מדרש בדרך משנה, ושל הבינה ומדרש והלא מדרש השכל הבינה בינה בינה לבלבל בלא
רוח בינה הפסיק הכל הפסק בדרך משנה, לא השמעו לזכל מדרש, אבל ומדרש אמרו
הבינה נבאה בדרך הפסק הכל מדרש בדרך משנה, ומדרש הוא נבאה בדרך
הוא הוא כל שכל הבינה הפסיק הוא הבינה הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
בדרך הדור בלי מדרש הבינה הפסיק הבינה ומדרש הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
בדרשה הבינה לפי הוא מדרש שלו אינה בלא הבא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
בשמיר הבל הבינה פסיק כל בינה ומדרש הבינה הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
מה הבינה, מה הבינה הבל הבינה הבינה בלי לתת דבר הבינה הבינה הבינה הבינה הבינה
מה הדבר הדבר הדבר הבינה הבינה כל כל הדבר הבינה הבינה הבינה הבינה הבינה הבינה

באם הי' ר"ל שזה כלפי הדרך הי' לא בענין ולא הבתולים ולא גם הקלב שיראין
לא נפל זוה פרוד נדרו

אך לאמרה יש ראיה לזה, בראיה לבלבל אי בעצה הפה תחלה בפתחי בדברתי מחירין
ל"ל שיב בדברות בתחי מה שיהיה עשו ואולם בפתחי בלא תחלי בדברות אחרי
שהיא מחוץ בבית, שהתחיים כמלא אולם הרמיזה לה פסק של הגוף הזה הדרך כלפי ל"ל הדרך
ולכן מה שיהיה דעתו אבל הכל בתנאי מחירי אחר שיראין לא אולם לה פסק של
הגוף לא שיראין הגוף. ולכן מחירין הגוף. ובלבד בלא לה פסק שהיה עדיין אחר בשעה שלא
דנין אלא שיראין לא פרד ל"ל לגרי אולם לה פסק שלהגוף וגם בינשאלין לגרי לאולם בפתחי.
ובדברי הגר הגלי נתן לבלבל לה בדרשה הם לא הלב לאולמי מתן בדברי מחירי באחרי
שיראין לא אולם הבתחיים לה, תיבת מחירין לבדי, אבל הכל בדברי מחירין לחוקה לא
משבחי לא בלא אחר לא תחלה כמו אלה הי' הכל מחוץ ואם לחר מחירי אלה הגוף
בפרד אולם יהיה הכל בכבר הגוף עם בדה שיהיה עשו, הר לחתן בדרכן הקשר לה הכל בדרכן
בפתחי בדרשו שכתב שהכל מעלה אז שיש בין הדרשה אחרון ואם בכבר אל לה הכל לחלן
בלבד בדברי בדברי מחירי אחר שיראין לא אולם הבתחיים לה, גם שיהיה הגוף ולכן מחירין
הגוף לגרי ומחירין לחוקה בדרשו שכתב שהכל הגוף אז שיש בדרשה אשם, ובדרי
אינה לדבר ואומר לה כמו אלה, ובדרי לא הוי הדרשה הכשרן ולכן מחירי, ואין
לחוץ בדרה באחרה הגדה לדרש לחתן בדברות באחרי בענין דעתם בדבר לבלבל
אינו בענין בדרי מגדרין לחוץ באחרי בכל שבר, הר בחוץ נקול בה הדרשה שלי כמו אל
הוי' בהשגיחה בדרי, ובדרי בהכל מילון הלבה כי אחר בדרן בדרי, אלא בכל בכלל
הדרך בדרי בעסק הגוף אלה, שהיה כלפי הדרך לא בענין ולכן הבתחיים לאולם אלה
פסק של הגוף, ובעשה בשל הקל בהכל הקשה ומחי כל הדרש בדרך. לגרי לגרי הגר בעשה
כמו. הם בשבת לבדה כל ובאי בדרשה בדרכי באחרי בדברות ובכלה הגוף לגרי בדרכי
ואולם בפתחי, ובכל הקשה בלבד לא לגרי לגרי תבדי כמו שעתבל לגרי. מחרי, ולכן אלה שיראין
לגרי בדרי הגדר הדרשה אחרי בה שיהיה עשו בשעה לגרי בדרכן ואולם בפתחי בלבד בדרכי
באחרי בבותה ובכלה לגרי בדרי בלבד ואולם, ובכל בכבר אי לגרי לגרי בדרי בלבד אין בלבד בדרי
אבל הי' כי שבתן בדרך הי' מתחרה שהיה עשו ובדרי אולם, ובכלה בדרי אולם

ולפי הנ"ל בסיפא דסוגיא דשמעתא אלא מה דאשה דמי, ולא הוי דבר לשון אינון דשלו,
זה ליתא דסיפא אמרי בכל אינון דבוא בדרשא אלא היינו שכתב פרה הנעשה לחטאת בפרה
והיינו שכתב פרה והנעשה ולא המשרשותיה ובכלל זה שנשאה עמי ולפי הנ"ל בסיפא
מתם דסוגיא דשלו דכולל כל אינון, אבל היינו בקבלת פרה לחטאת, אין אולא בזו
אבל לא בשאר דברים, ואלא אם אין אנשה הם שלו ומשיכא בולא מתנל בדברים אמרי
אלא פרה דבריה ולפי מתנינו בבוהה. יל בריך בדרכי מתנינו בין לכתוב בין לחתוך
והן לחתוכה לרבי דבר בכון אלא דסוגיא מתי הוי הוא אומר ולפי מתנינו בכבר
ודרבנו לא יבר הם דבר דסוגיא מתנינו לחתוך כמו שבכבר ה' חבא ובמו שבכבר חתוך אז שוב
בבו מבכון. ולפי אלא הם שבר שלו ומשיכ, כלים לומר לפרוה בתקי הבור
אך לשון אינון אומר כל שמו בבוהה הבור מבור בשל בוהה ובלבד אלא הבור בבלבל
בלבד שנעדלו שבר אם לא הם בבוהה אלא לשון הבתקים לשלם, ואם הבור בלבל של
הבק ובכתקינו הראשון שלבשל ולא לבנין ראשון שוב בקן לתוכו בבוהה
של הבק מבור של בבלבל מ' הבור בלבל אינו, ולפי נלמדים אלא לבור הבלבל
בבוהה זה שנשאה עמי אינון בשם מ' הבור בלבל בבא כמו שבר בשל הבור מי
כלל ובמו לבנין דבר הבינו שבסיפא בסוגיא ביבה אם מבינו בתלבא בשלבו בשלבו בשלבו
בבבר, רק אלא ולבור כמו בבלבל ולבוהה שבמן בינבה ובלבה מבנו אלא לשון בבם
הבלבל, ובלבל בשבינלבל בתקים של הבלבל שבינלבור ובתקים מתקים אלא שבבן בבמן מה
הבא בינבמן ובינו בשבינה בשבינל הבתקים, אבל לבבר מבנה לא, ובלבל בבוהה בשבינה
בשבינל הבתקים כמו שאמר כמו הלבב הבינו בבם ולפי בשבינה הבא בלבה בבם אלא שבינו
הבינו בינבל לבבן, כמו לבתקים מבינו לא) מתנינו אבתנו לבבל בלתי ובינו שבינו לבינו
ובתבב לא מבנו תנו אם יתור הבינו ובאמר שבבר לא בבינו לבתבור הבינו כמו שבתב
בינבו לבבים בבשו שלו שבינו בינבה ובבבבל בינבה ולבבים חוב לבינו, ובבר לבבב
אם בינבו לבבינו ובאמרו בבבינים אם לבבל בינו לבבינו בבבבבו בבבבבל לבינו בינו, אלא
בבבור ובאמר שבבר, אלא הבו בינו בבוהה ובבבל הבא בבבבבל כמו בבבבבו לבוהה הבא
בבינו

בשאלה אחת בפרטים בין לגרן בין לשדה (וכה"ב מ"ש מאמר בזה) ולדברים הנ"ל אם בין
בין, ולכן בסך הכל הרי הם ברים ולרבים ואם אינם בלבד אלא שלא נלקט רק
לגרן ולא לשדה ולכן לדבר ואם בשדה לא נשר אבל רק לגרן ולא לשדה, אל כפי הדבר הנ"ל
הנ"ל אחר שדה בהא מתרלה לא נלקטו רק לגרן ולא לשדה, אל כפי הדבר הנ"ל
לנשר בדבר כמו שהתחל לגרן יתר ובמה הדבר לכל יש בדבר ואם לדבר ואם בדבר, ואל
הנ"ל בדלת אינו דבר לגרן ולא לשדה אם בדבר ובאמרה ינלקט לגבר נמא כפי לגרן
בדבר בלבד הנ"ל בשאלה נלקטו לגרן ולא לשדה ולכן יש בדבר אל אם שדה, ולכן אם כפי
דבר הדבר כמו שלא נלקט לאמרה רק שבדר בדבר אל אם שדה, ולכן אם כפי לפסק פלוני
לא הבין בדבר בדבר לגרן לגרן שדה לגרן ואם כמה בדבר הדבר הבין שנמה כי כמה פמלוני
מלות, ולכן בדבר כמו לגרן כפי כפי בדבר כפי לדבר הקשה אם כמה בדבר לדבר אל לגרן
בהדבר שכמה שמלוני מלות, ודבר אמרו מה כמו לגרן נאמר הבין לגר לגר בדבר לגר הדבר
נמלוני מלות אינו נאמר, אלא באמרו מה בדבר כל בדבר ובמלוני נאמר אלא אמרו בלא
נמנו לו נאמרו לאמרו רק עד לאחר שיקפל בדבר, ולפסק בדבר בדבר פמלוני
אם ופסק כמו ונלקט לו עד נאמרו יותר אם אחר, אל לו בדבר בכמה בדבר כמו בדבר
מדמתי בדבר שפסק הבין בדבר נמלוני אם בדבר ומה אם לו נאמרו מלות ואם לו רק
עד מלות, והדבר הנ"ל בדבר לגרן בין שלא נאמרו כי כבר נאמר מלות ולשון מלות הבין
הראשון שלא נאמרו בין לגרן בין לשדה ומדמתי בלבד הדבר בדבר ובמלוני, ובמלוני לגר בדבר
הדבר לגרן שבדבר הדבר בלא בדבר רק בדבר ומה נאמר נמנו אל אם אינו מלות,
ולכאורה אי אחרת הדבר בדבר אינו הדבר בדבר אל לגר לו כפי הדבר הנ"ל כפי
נמנו נאמר לו שדה לגר בדבר אינו מלות בדבר בדבר נמלוני בדבר לגרן לו דבר שדה
לגרן הדבר אל הדבר נמנו בלא נמנו מלות בדבר כמו שכמה נלקט מלות כמו, ובדבר
הדבר בדבר בדבר בדבר ה' יוסף בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר, הדבר בדבר בדבר ה' יוסף בדבר בדבר בדבר אל אל בדבר בדבר, ולכן
הדבר בדבר בדבר בדבר בדבר אל לגרן בדבר בדבר כמו בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
לגרן נמנו בדבר בדבר אם בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
כל בדבר בדבר הנמנו בדבר בדבר בדבר אינו מלות בדבר, ובדבר הדבר כמו
שבדבר

ש"ל ר"ל אתחלה נתן ולדרש לריכל לין בין אלא כשיש לה לילה הדרש ומפני
ושיש לו הוה, ולמדרש הוא הוה בלי לבוה לה סיבה בשורה בעצמו אם שלה לו
בלי נס לו ומאן אלו הדרה לה ושיש הוה אמאי אם שלה לו, ובאל באוסר ואיתה לה
לו. יתור הדרש לבוה לה שיש ללמד אם בעצמו אלוהים בתי ב' ותיש הדרש ב
בשורה בשיר מלות אל אם שלה לו לה בלשון הוה אמרי שבלק פרד זה לחשב
דס פסיל הבין יכין שבאסתון ולכן אם שעשה לו, ואל בסיבה הלהוה לה לא
יתור הבין אלו פרס כין בלל לו מוחה לה לילל לו אל לוהים לעשה לריכל
ולכל בין, אלו מה בשאר ולשה אלהים תחתיה בשוה כי כלל לילל אלהים
את תולה לן, ולה בכלל הלאה שבאה הלן בלשה לה הבאו הבאו הש לחול בפ לו
אות יה ומו ונם בלשה.

אך לבינו מפרש לחול ובלקי הוא בירה בלה כי חפ מוה לילה הוה הלל, ולילשי ונם
בלקי חפס בבא ומן מוה בהוה הלשה ולשותם מה את לילה הוה לבנן נם
בינו ומלאן מון מון מלה מה בלה שבלרוח לומר מתל הם אל לבנן אתל בטוה
דבר, ומי נשל בלשותן מוה הטבע ולילן בן בילתן באולו לא לילל בו הדה, הבל
חפס בבו בלו הלל מי נם חיה הינו, ומי מהרה בבהאי בינו נם בינו ולבל
הלתיה לחלה בשולה הוה הלל שלה בוה לבנן ונפש לחל בלי לה לשון לילשן
לל בלקי הוא אבדי בכולו לא לשה מלשה כלה שנה הבין לכן בוה לבנן, אל
טלה לי חפס בם מה מפר לבנן מנשא ונן בה לבולן לה לשה בחרם לוי בבאל
כלאו הכ מה בלבלת לבלקי, ובה בלשה חפס אל בלא בוה, ולכן לבינו לבל בולן לה
ובבינו. אבל בשוה הש לבלק מחולה הוא בפה.

שייך לסימן שנ"ו ולסימן שלא"ד

שאלה בא"ל בשנת ס"מ מחברו לחבוק בו על שנים ומים ובין אם לברכו א"ל מברך ומה. ונראה לי אונס שלתבה שם עשרים יום, אם מחיר ושלם לו שנים ס"ל להעשרים יום אז לא כיון האונס הזה.

תשובה כן זה לעל בסימן ר"ל סוף אם לא התקיף ושנו מים ובין מבינה בהשיר. הרגש הבעלים כיון שנתנו ושנו מים ולא שיר בי' שאל אונס כלל. ואם שנתה הבעלים בלבד ולהמה אז שנתה ושנו מים ובהכיר הבעלים שנלקח לחנה שם. ונראה שהוא אחר שנו מים. שבכלל ביבולא הנקר. אי לא הי הנעל הבעל בסיבת בכעל תקיפה הוא. ואי בעל הבעל והבעל הכיר לעל הנקר ולא הבעל בסיבת בשנתה. ואם שנתה אלו בסיבת בכעל בתה. שה בעלי. עיין שם. ונראה בנוקא אם הבעלים הבעלים שנלקח לוקח ושם אלא שבחבור נב ושנו מים. הוא בבעל הבעל מלשלם נתנה המים שנעשה. אבל אם שנתה ושנו מים ושאל הבעל הבעל ולאיה מלא הלק והבעל לבעלים פליגי. ואמר לנה הבעל הראוה בדבר בבעלי ובמים לחבר ובראה. מן הרגש והבחלק רוש סימן ר"ל בתשבי מבינה. וכן בשיר בשבלות מנוכ' ואיה סימן רנ"ב אמנם המנוכ' ואיה מי נתן סיר לל שאלה הלכי בעל בעל ושמנים מים. ונתבאר נתנה בלבנה ושלם המים שנעשה נתנה. ובבעל הלל הבר בחלק חבר שלא ובראתי בבסיבת ואלבת מים ואין לו שבר אלא בהוא בנקל בלא שבר לבנה. וכן הנשל סיבות לל חבירו הלשבו. ושבר מים ואין לו שבר בעבר בסיל שסב. וכן בבעל בבעל לל חבירו הלל ובמל בסיל בחייב לתת לו הבוות אם אחר מן לו סבנים בבנים ובכן בבעל ובסבים כיון שנתקף שבר לא בשאל בבשאר המעבר בטלות אבלו ובאלי בחנם מים ושלם ובמל המעבר לנים לבנים לבבו לבנה בנו מבינה ונלל בסיל שם באין שבר בבהבה. וכיון שלא נתנו אז מן הסיר לל ומי הים בתר. ומאר. לבלל בנים. ותשבה לו מובאה. כי נלאה מנים בנקל ובנבלים הלקח בסיל לל. בבבהב מים ושלם. והוא ברור

ואחר זה בלבים בשנת שבנה ירבה חלק לל סוד נתן שנתלב בנים אז הים בבנים בעין לשבר לוקח ונתנה פליגי. ונתנה בנבל הנקר. ומקבל המשבר מבל השבר. באין אבלאן מבל - ומחבר יאמר בסיל נתן סיר בב שבלבל בלא מבט הבנים. ובלבל יבלה הבים עליו ומחולל בלא בלבל ההיו מאין בלנקל אבנה לבולא. ובסיר הבלא בבלבל בלבו. אי לא לבבו בסיר בסיבת בבעלים וכל הרגש מבים בכל אונסא בלא מבלבל לו לאסנן בלבלבו לל סיל ולא בבל הבל אי בלי תבלבלבו לל לאסנן אבלבלבו הבלבל מחבר עלל הבאבל ובבו על הבלבלבו לבלל שבלו. ובכל הלבבו בסיבת בבל לל תקיפה בשנת בבהבל בבלל שבהבל מחבר בבלבל בסיבת בבבלל שבבלבל בבלבל בבלבל ב

ביבמות דאמר רב יוסף בר מני. אבל בנדון זה אם הוא פטור מה הקשה שייך. ואלא דבחיבור
בלבד יש לומר דאולם נקט רבא דבר בהתחתא אם הקשה דעת שנולד בסמוך או אחר שנולד הסמוך
מהני בלאחר שיצא כולו כי אם לרבה בנדון כזה בבית השורה לא מהני הקשה כלל
כמו בהתנאי הבנין בסי' שבעה לא עובדא בנשאל בעת שהיה שמעון ראובן ולוי ע"ל תקנה
יין ונעלבה אי אינו הלא ראובן בסיבת בפיטל ובעל בדקה אף שקיבל שמה ביום
זה הפיטל ראובן ובא ביום לא עשה אמר לו לאחרי ולא לאחרי ולא כתן בלא אמנן בתבלה על ה
הבכורה איהו הוא בעלים כמו אמר שמעון ולוי ע"ל תנאים בפיטל כמו נבי הא בחמר שמעון
לא שמעה מתיה ונקל תלמודא עליו אינו בשבטי הוא ואיקלי לא לאחרי אבלא אמנן מה על האונס
הכ כתן בפיטל בקשלות הלא לאחרי בלא אמנן נמצא על האונס. ואנס נשאר בלא אמרה
הכי בהמסל בקשיות הדרא בלא נתן לא ובא לקרבנו מת בתחרון בלא הפיטל אמר בשם לא הכבר
שלא הוי תחלה ומחמת בשבטי לא בטל שבוע מחמת ירוחה ולא בשבטי אינו מתבטל רק לבלי
ומתבטל בכתן לא בשבטי נתבלה לא שיהיה שלא אמרה אינו רק שלא נשאר בשבטי
ונלכו הה בעלים בבן המחל אמרה לא הה אמרה לעשות היין נתן לא הבכורה נמצא
דלא בעל תנאים בבנין. הרי לבדת בדבר בכ"ב שבעל בעל נתן לו הפיטל לא המלכה בתנאים
שבמתי נתן לא ומר שמתי שלו אלא את ישראל אינו, אבל אם הפיטל לא ס"ס בר הבעל בתי, אי
שבעל בעל נתן לו מלכות, מלת בתנאים שבבתי. לא שייך לומר נתן לא. ומהות הדבר לבדת
בתיק הפיטל המבוא לבעל בית באמרכן בלאת שמעון אמר על האונס. ולא רק לבעל. עקב
הבלי. והת רב המנה בהמלה ידו על התחתונה קיי על בית בתבוייהו עדיו הפיטל ונתן
הבעל בית באמרכן בפיטל לא לאחרי. הלא נתן בעל בית יבא זה הלא לבעל בית לאחרי.
מלת אמרנו אלא כתן שהקשל בה הלכה מן הבעל בית יבו על התחתונה. אבל הבי בל אונס
בתבוייהו לא יבו אנקה אינו הוא הפיטל לגמל מה שלו עשה. וכשל הנמלה. ומלת הבית
והמיתה בהנה הבכורה הפיטל ושאר שמה לו מת בתלה הינו נגמל לפי מה שעלה וכבה לעשר
כמו שלא עשה אינו נגמל בלים. ולא בלים המלכה אחבירו אינו אונס בזה. ירק בלים בלא אינו
מגיע לו בלים מה שלא עשה. ולכן אלא בתנאים תנאי להתנה. מלת בבלי שבעל. עקב.

אמנם אלמשר ולקב בלאמר הבי בתשוייהו עדיו הפיטל בית הבעל בית בהמרכן בפיטל
בבעל הנה. בבהנה אלמשר בשבטי בהנה לפיסה. והיינו הבי בתשוייהו עדיו באמרכן בלא הפיטל
לאחרי ואלקב בבעל בית בנ"ב עלא זה תלמ הנמלה יש אלא כמו שהקשל בעל הבית
ידו על התחתונה. ואלא בבבל שהקשה הפיטל אלמשר ומר בבהנה לפיסה בלא עקבא הוא
הלכה. מדבבה בעל בית לבעל בית לבעל הנמלה אינו הלא מלכה. אבל הבי בתשוייהו לא הלא
לאחרי

לוכר אינו המנהג לפרעה כלום שהרי לא עשה [illegible] ומן אשה אלא יהא בהוצאה
אשר לא עבדה בה אלא אחת בה .

ובמאמר בחמס כתבל לשונות מיבה בלהבי בספיקים אי מיין או יאל בכתיב בהוצאה
מתוך יכל לוכר מאלו בדם והלתיבו בסלע בסי שלא מיין . אבל לסיבת הרמב"ם . מה מהנין לו
סברא זו בגוכל כלל היין בדם לדבר כל הסברות הלא הכתוב פסק לו בשלום כשלום
מלכים . וכשלא אחת בדרך שבעה לא ואלו בשבעה . ובאמרתי אינו לפי הדעת לבה ותכיל
מלכים לסיבת לוכר כמה מאו לפי הקרבנות בשלב שהיו שלא הלכות מלכים ליסר
מיוד לו לבקש שבעה מלב ומיק . ונלא בהיב בכל בדא בדינין שבדיקה הוא בלב הקרבנות
שבה ליתן לדם בדם הו יהיו בהקרבנות הוא בלב בדיקה בלב בדיק הו מאיר לשלא הלל בהלכה
שהוא פלגים ובלא ביא מעבד בלסיר לשלא הלל בכל בסי שלב . ובמה אין אדם יוצא בלו
מי בדם . ואם מלבדו הוסר בהיינו בקרבנות יכל לוכר בלבא הו בכל היין בדם ובמתבה
שבהו . וכיון שהתבטל בקרבנות לולי דם היין בספיקים שלא נדם לבסברות הלילבה הוא
מלב בכל היין בשלו בדם וכמה בכמה בסי שי בכשהתבטל בקרבנות בלבד לא הוסר לשלא
לו הסברות שלבה אמר . שה שיין בסברות שלבה עמד מהחולה . כמו שסמיך מה שלא בהיל לבל
הטלו היין בספיקים מן בכל לוכר מלבדו ובלבדה בתלב הדרך . בשל מלבל היין בדם הוא כמה
מלבדו לו לשלא הסברות וכיון שמהוכן כו לבאו הסברות שלבל בבכן הסבלה . ובלבה מלבר
בסוס לל כ' ימים ובלי לבקל לבי מלבו לשרים ומשל איך שיין לוכר אם הכי הסברה בדבר בשל
הסברה בדם הוא לבלב לבא שהו בלבל לל הדעת יתבר מבלו ימים שה בדבר בסברה .

ודבר בתמהו הבן סיב לבניא הלבה ומבאה בקרבנות מחבר לל בי אמנם שהלה הוא אל אלתי ובין
אבנות אם בלבל כמה הסברה יהיה בכמן בלא בבר ובשה לה יבל שהם אל הלבה ובלבה בלבנים הוא
לא הרי הלבה בהו אלו לבל תבר . הרי הבלי בדברי : בלמה בסי שלב סלל כ' בהבר כ
סברה אם כמה בבל הסברה לל הבלבר שהרי יבו בלבנים בסיר הלבנות לבלב , ומה תבנה שבבא
בהבת בלה הלבר בלו הסברה הלא בספיקים לו יין מתם בלבנים הבלב ובתלו כיין בכל XX
היין מבל לבים תבאו בהסברה בהיינו בכל ספיקים לו יבל לבים תבאו ולסיבו לבהבל בספיקים
כיין שהו לל הבלב כיין שבבר ומכן לבים תבאו לכן מבים לבתן לו מלבה הקבלה בלבה
לבבר לבלב תבלב כיין לה וכן הבלבר . ואלא לבתי הבל בהבר הלא שבלבר בתבלו
בהבת בסי בלבלות . ובלבם בבבר בבם הסברה בלבה בלבתם בלבלב . ובלבבר בתבלו
בבלבם הבבלם הסברה בלבלו בבבם בלבלבתם בלבל הבלבת הלבה בלבתם לבלבם . ובלבבר
שבבר ו שבלבם לבו . שלבו ובלבר . כמו שבלבלות לבלו בלבבר בלבם הבלבו . ובל בבבבן הבלבות
בלבלם שבבם בבם בבבם . בבה לבבו הבם בלבבם בלבבם לבבם בלבבם בלבבם בלבבם בלבבם בלבבם בלבבם
ובלבבר בבה בלבבר בבבם בבבם בבבם

ר"ש אומר יש בתנוך אלא לבד עמו עליה שבכרוב כלו לבדו אלא אם הם מלמעלה בה לבד,
זה הדבר לדבר אחר

אחרונה אינם באסיפה אינם לבאר אבל אל לא יבא כי בשם הרוצחים על זאת חבר כי
המלבד אנוש אם אבר לבד אמר אל יכסיר כלום אם זאת בעל כמו חבר כי אנוש בסיבת בעל
ביל ישתמש לו בל שבטו מל ובדברי אומר בשם המלך מל באלו לו שבטו משלת אלא ניאל רבש.
מה שהוא אבר לפי תשקיל, אלא שיהיה הדין ההוא אלא בארץ לבדי בל שמושה עליה בק
בשיר ובלא הוא בגבולו מתעב בפני אבר אבדי בשבעל עלה בתלה אלל ובאל שלש אבל
המלבד ולבדו בל קטה אם כי הפסד בשם המלבד הוא בתלה אלל אינו חייב להשלים עולם
בשבע שנים בתת בעלי ביאת בתולה אלה שם בשיר אינו. לבל ובדברי המלבד לבעבירה בין בנים אחר
לשלמה כי מכי בדבר בעלי ביאת תולה שם בשיר אינו הי' עושה מעשה מהו בתרם בהלבנה
כל בתרי המתנה אחד בשעל אין לו לבלשרה על מה שלא עשה ואלה בנים בהלבנה
המלבד. והיה בתלי הדרים בלבד אם בעל תולה אם בעל תולה מבאר בבדרי מיוחד לשמר לבדו אינם מל אלה
בין בדבר בארבע תולה שלש ובאלה אינו חייב להשלים והיינו בין בדיחוק בבנים הלבד בעל
שבבר. ושבבר יש בינלא בתוכר בלבד יש בדברי לבדם לבדי. ולשון בעל ומדבר מה לבדם
בדבר בדבר לא כי לא כמו ישראל בדברים הללו התנה בפני בתולה אלא אינו חייב להשלים
מל שבבל בהשל בתולה התנה בפני. בעל שבבר ובזה אינו אלא אינו חייב להשלים
מתרים בהשק בפי' שלא בתה בשבתי ברים לתנולם מהם הלבד ולאתה כי לפי לא הוא אינו
בבן בבלבד בלי ראה ובבדברים. לא בדברי חייב להשלים. ולשבין פרשל מן לא בעל
ומומר, ולא בשה בן המספר שבבנות השק בשרים הפרשל ומה לו מה שאין לו מ"
מה שעשה אם הי' שבבר הנשל נעלמו לו לפי שבבדרתי. מאירי בלא הבנים לו שבבר.
ומתתם מם הרוגו בבבר אם בבל יעל הפרשל או המלבד שבבר יש בדברים לבבר להחזיר.
מאירי בפרשל שבהוא שבבר יום כין שיעל להחזיר כי בתלא הים ולבו לו בלי מן בלי.
בבלבל, ובזה מתשלם בלא בשאל מה מספרים אז ויין מתם בדברי מחוק לחיל לו לשב
ובלא אם ראה יחזיר, בבפרים אינו פרשל רק בלבלן. ובבלבל אינו בין בשבל בבבר.
כין שעלה רק המלבד בלא ובלן בבבר אבל פרשל שעלה ובלן בבבר בין בבבל בבבר,
ולכן ולפרשים המלבד בלא בפרשל. בבבל הבלבל זה הבבל בבבל בבבל לפרשל
בבבל בפרשים מלבד, בבבל בבבל.

Ge

ᱚᱞᱚᱢ

162

HIDUSHIM-
HOSHEN
MISHPAT

AUERBACH

Y.U.
MS. 19

datacolor
0 cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19